

Horváth Dávid

INTERART Stúdió

2001

Fényképtár
Collection of Photography

18

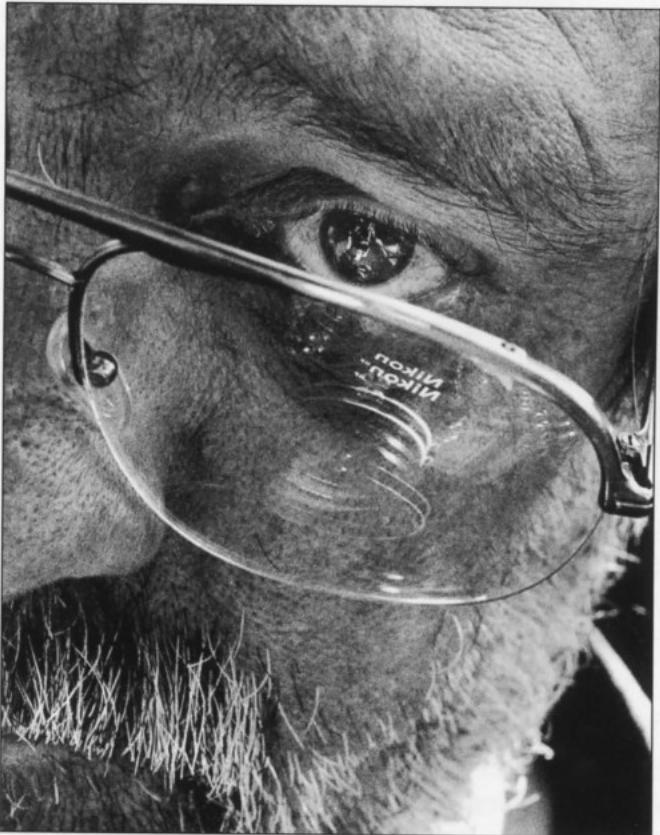
Annának.../*To Anna...*

BORÍTÓ/FRONT COVER:

CIGÁNYHEGEDŰS, SZÉK/GYPSY VIOLINIST, SIC, TRANSYLVANIA, 1974

HORVÁTH

DÁVID

FOTÓ: FAZEKAS ISTVÁN

INTERART STÚDIÓ • 2001

Horváth Dávid makacs, konok ember. És szívós is. ♦ Ő az a ritka fotográfus, aki nem a fényt, a derűt, a csillagost keresi, hanem az árnyékot, ahol a hozzá közelálló, küzdelmes sorsú, nehéz életű emberek élnek. Azok sorsa izgatja, arról tudósít folyamatosan, telve együtt érző felháborodással. ♦ Valamikor régen, a hetvenes évek elején, határozta el (mert naiv is), hogy fényképeivel fölrázza a világot; mutatja meg a rosszat, a türhetetlent. Erről nem mondott le azóta sem (mert következetes is). ♦ Hogy mit gondolt feladatának, arról 1999-ben ezt mondta: „Hittem a fotó társadalmi hasznosságában. Reméltem, hogy ha az illetékesek meglátják a képeimet, a szívükhez kapnak, és segítenek a szerencsétleneken. Ezért mentem cigányokat, hajléktalanokat, szegényeket fotózni. (...) Volt egy képem, amiről azt gondoltam – és komolyan gondoltam! –, hogy ha majd meglátják, akkora lesz a felhördülés, hogy a világ rögvést megváltozik. De persze, mondanom sem kell, semmi sem változott”. ♦ Ha Horváth Dávid fényképei mögé oda gondoljuk a fenti mondatokat, a művek hitelesítik szavait. Valamennyi arról árulkodik, hogy nem a pillanatnyi szeszély, a fotóriporteri jó szerencse, ne tár a véletlen szülte az albumban sorjázo fényképeket, hanem egy érzelmileg elkötelezett, tudatos alkotó műveivel ismerkedhetünk meg, vagy találkozhatunk ismét. Hiszen bizonyára sokunk emlékezetében ott él, kitörülhetetlenül, akár a *Cigánymise* képsor (1977) akár a *Kábulat* (1979), akár a fentebb emlegetett „volt egy képem”, a nyelvöltő cigányfiú (1980), vagy éppen az egyik legismertebb műve a *Rock* című (1980). ♦ Képalkotó módszerére nemcsak a feketéhez közelítő árnyalatok gyakori alkalmazása jellemző, hanem – amint egyik korai bírálójá megállapította – a következetesen alkalmazott szűk képkivágás, amivel mindenről, ami nem lényeges, megtisztítja a látványt. ♦ S ha pályafutása során, félre téve érzelmeit, tett is egy rövid kitérőt, amit

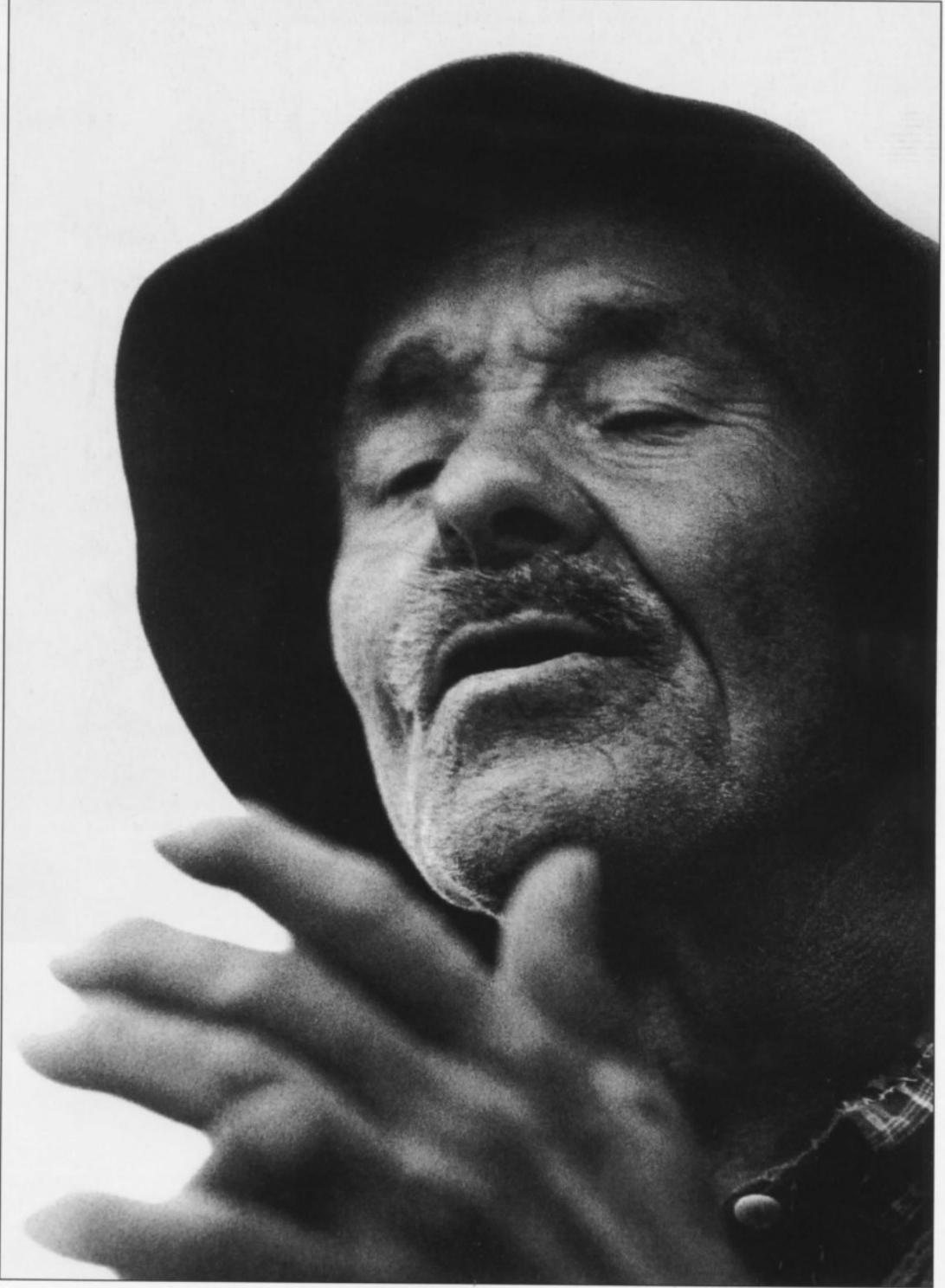
„éles váltásnak” nevez, amikor a villanófénnnyel alulról villantva a szereplőkre, egyfajta „számító hidegséggel” fényképezett, sokkal jellemzőbb műveire az érzelmi túlfűtöttség. A minden hamisságtól mentes, egyenes tiszta képi beszéd. Ezzel ragadja magához a néző figyelmét, aki az érzelmek hatására értelmezi a látványt. Éppen ennek köszönhető, hogy Horváth Dávid könnyűszerrel éri el azt, amiért a fotográfusok küzdenek, hogy tudniliük fényképei félrengyarázhatatlanul egyértelműek. Pontosan azt közvetítik, amit a szerző rájuk bízott. ♦ Az életrajzából tudjuk, hogy betegségei évekig gátolták a munkában, ám e kényszerű szünet, szerencsére, véget ért. S most, hogy újra dolgozik, évtizedes tapasztalatát kamatoztatva, még szikrább, lényegre törőbb, érett alkotásokkal jelentkezett. Már nem is a számára mindig fontos ember áll érdeklődése középpontjába, hanem az emberi tekintet. Új műei hihetetlen erőt sugároznak, hatásuk alól nehéz szabadulni. ♦ Legutóbbi, 2001 májusában rendezett kiállításakor így összegezte eddigi tevékenységét: „Harminc éve fénykézem az embert. Nem tájat, enteriört, csendéletet, hanem az embert, közelebbről az arcát, még közelebbről a szemét. A másik ember tekintetét keresem, s meglátom benne azt, hogy boldog-e, elkeseredette-e, lázad-e, vagy belefáradt... Annyiban követem a régi szociofotósokat, hogy engem ma is az éppen aktuális hatalomnak kiszolgáltatott, tehetetlen helyzetbe került emberek kilátástanásága háborít fel, ezért, mint egy-egy mementót mutatom föl a fotóimat, ezzel talán segíthetek, bár már ebben sem reménykedem...” ♦ A kortárs magyar fotografiában nem akad a Horváth Dávidéhoz hasonló következetes életút. Nem ismerek még egy fotográfust, aki hozzá hasonlóan, nem törődve az előtte tornyosuló nehézségekkel, makacsul, naivsággal párosuló szívós következetességgel teszi a dolgát. Az életmű őt igazolja, a magyar fotografiát pedig gazdagítja.

Dávid Horváth is a stubborn, mulish man. What's more, he is tough. ♦ He is the rare photographer who never looks for brightness, joy, glamour, but searches for the dark side – where struggle, rugged lives exist. He is stimulated by the faith of those people standing much closer to him, and reports on them constantly, full of empathetic anger. ♦ Way back in the early 1970's he decided (because he is naïve as well) to shake up the world with his photos; he wanted to show the wrong, the intolerable. He has not given up ever since (since he is also consistent). ♦ In 1999 he concluded his thoughts of his duty: "I truly believed in the social contribution of photography. I was hoping that if those competent would see my pictures, will clutch their chest and go help the miserables. That is why I took photos of gypsies, the homeless, the poor. (...) I had one picture of which I thought – seriously I did think! – it will cause such a wave of indignation that the world must change instantly. Needless to say, nothing has changed." ♦ If we think of the above sentences while looking at Horváth's pictures, we can see that the photos verify his words. They all tell us that it is not the passing whim or the photographer's good luck, perhaps a coincidence that made these photos. What we see in this album is the work of an emotionally dedicated, conscious artist. Some of the pictures may be familiar to the viewers – surely many of us still remember either the series of Gypsy Mass (1977) or Daze (1979), or the picture the artist mentions a few lines above "I had one picture...", the gypsy boy sticking his tongue out (1980), or his most reknown piece entitled Rock (1980). ♦ His imaging methods are characterized not only by the frequent usage of shades approaching black, but also – as one of his early critics observed – by the consistent narrow section of the picture which clears the view from anything unessential. ♦ He made one short detour along his path, which he called a "sharp turn",

when he put aside his emotions and – by illuminating his subjects from below – photographed with "cold rationalism". Still, overwrought feelings are far more illustrative of his pictures. Clean, straight message, free of all falseness: that is what grabs the attention of the spectator, who interprets the view under the emotional influence of the picture. And that is exactly how Horváth easily reaches the goal of being understood. While other photographers struggle for that, the meaning of his pictures are so obvious: they precisely convey the message their creator meant by them. ♦ We know from his biography that he was hindered in working because of health problems, but fortunately this involuntary break has ended. He took up work again, and making good use of his experience, he came up with even more precise, gaunt, mature pieces. The center of his interest is no longer the human being itself – it is the human eye, the look, the glance. His recent pictures radiate some incredible strength, it is not easy to find a way out of their influence. ♦ He summarized his life-work with the following words during his latest exhibition in May, 2001: "I have been photographing man for thirty years. Not the country, interiors, still-life, but man, closer, his face, even closer, his eyes. I try to catch the glance of the other person. From it I can tell if he is happy or sad, if he is rebellious or weary... I follow the old socio-photographers in one thing: that I am still angered by the hopeless situation of those at the mercy of the current rule. So my photos serve as mementos, that might be able to help, but even I have lost faith that I could help this way..." ♦ There is no other consistent career path among contemporary Hungarian photography. I do not know another photographer like him, who does his job in such a stubborn, consistent way combined with naïvety, neglecting the hardships he needs to face. His life-work justifies him, and certainly enriches Hungarian photography.

SZÉK/SIC, TRANSYLVANIA, 1974

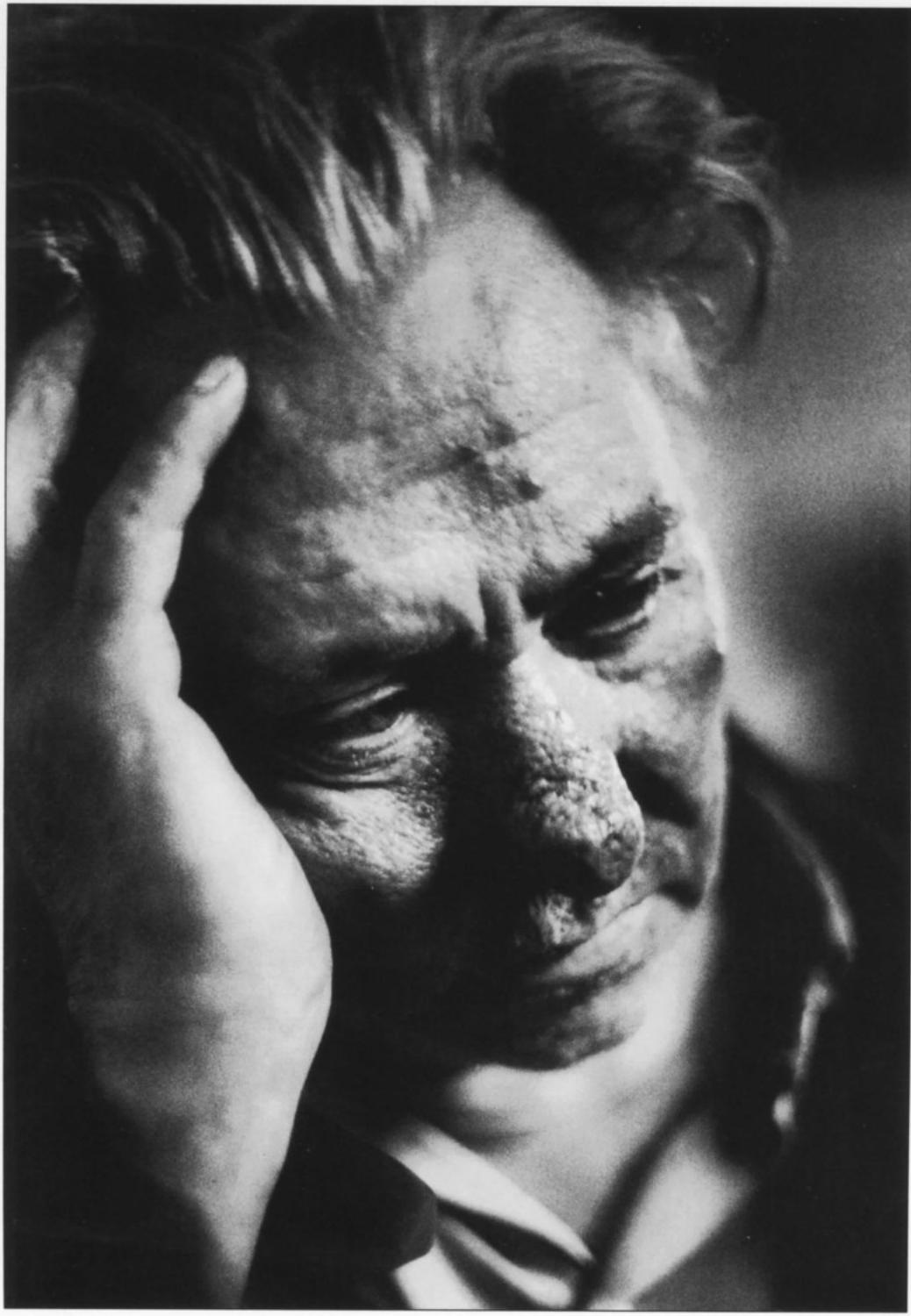
ERDÉLY / TRANSYLVANIA, 1974

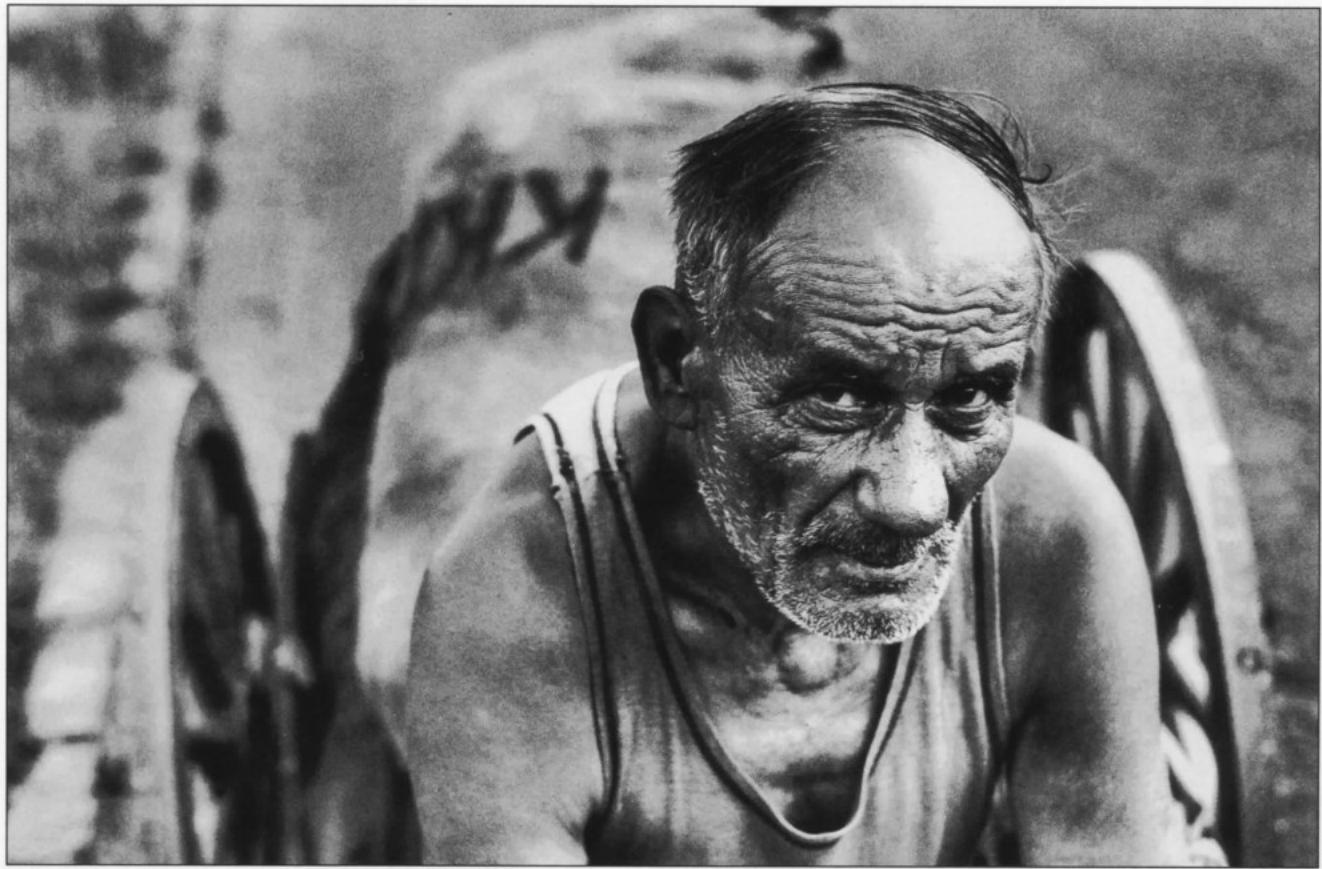
CIGÁNYHEGEDŰS, SZÉK/GYPSY VIOLINIST, SIC, TRANSYLVANIA, 1974

SZÉK/SIC, TRANSYLVANIA, 1974

ALKOHOL/ALCOHOL, 1974

1974

1975

BUDAPEST, JÁNOS KÓRHÁZ/JÁNOS HOSPITAL, BUDAPEST, 1976

SZABOLCS MEGYE/SZABOLCS COUNTY, 1976

SZABOLCS MEGYE/SZABOLCS COUNTY, 1976

ÉRSEKHALOM / ÉRSEKHALOM, 1976

1977

CIGÁNYMISE (részlet a sorozatból), 1./GYPSY MASS (from the series), 1. 1977

CIGÁNYMISE, 2./GYPSY MASS, 2.

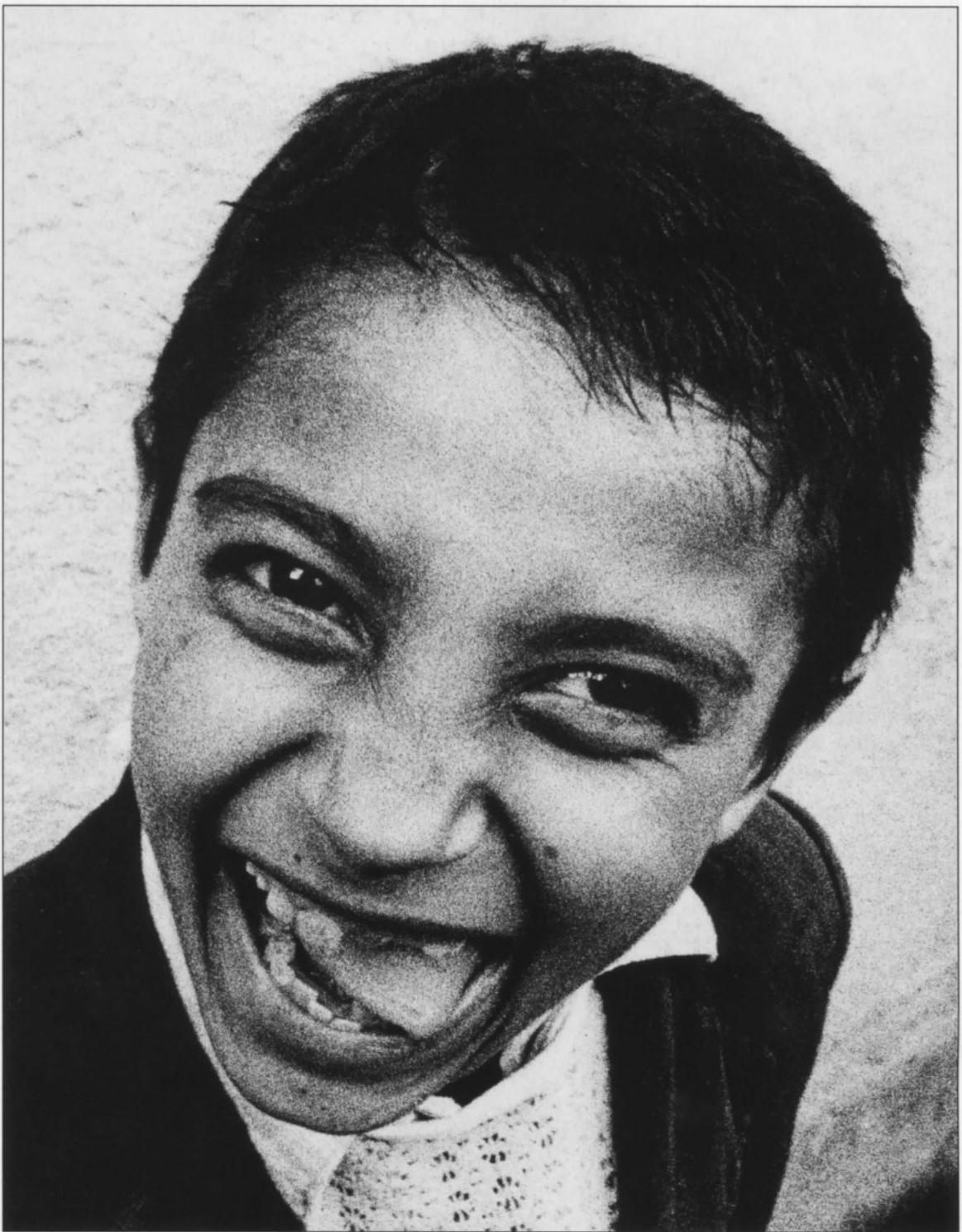
CIGÁNYMISE, 3./GYPSY MASS, 3.

CIGÁNYMISE, 4./GYPSY MASS, 4.

1977

1977

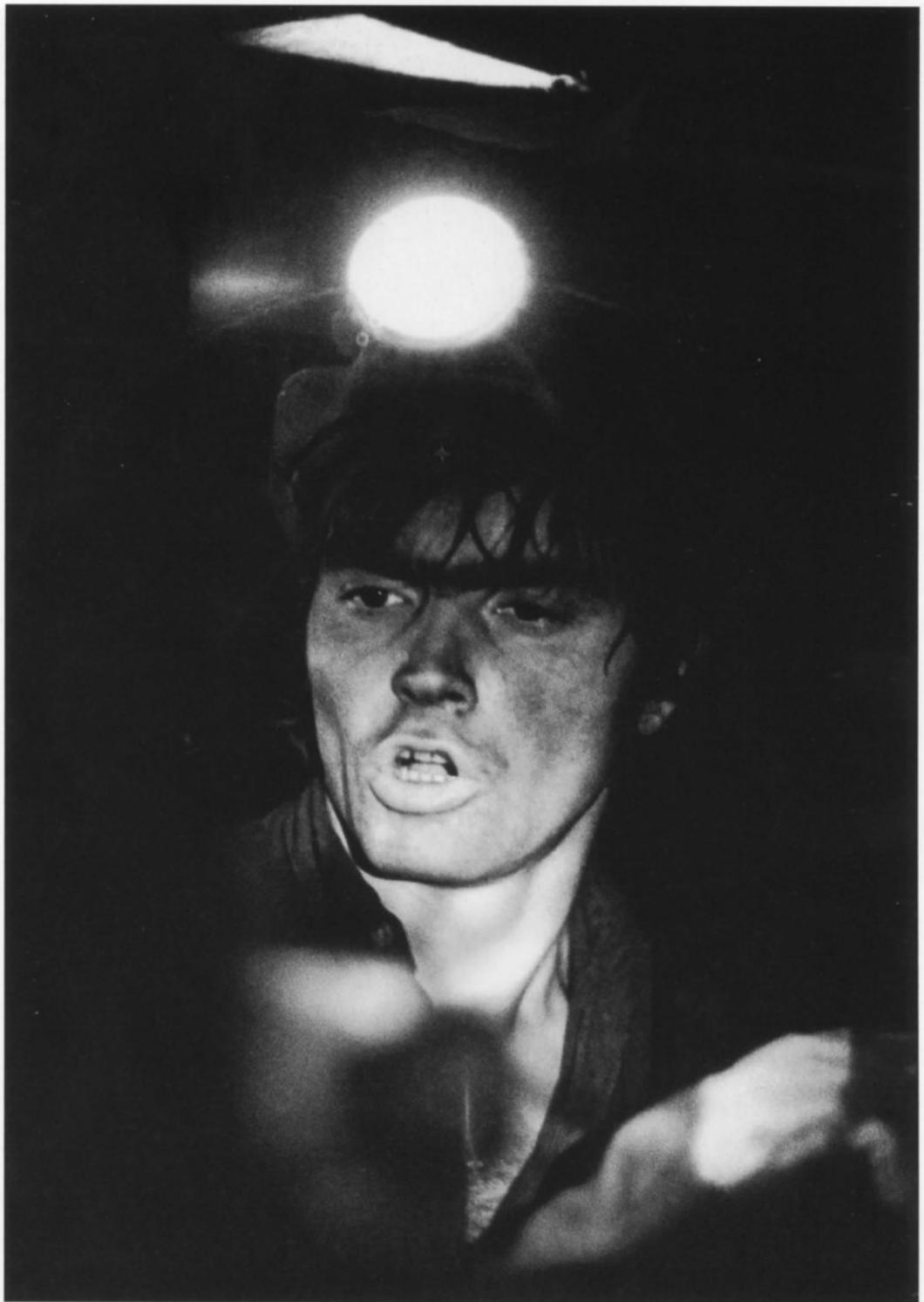
1977

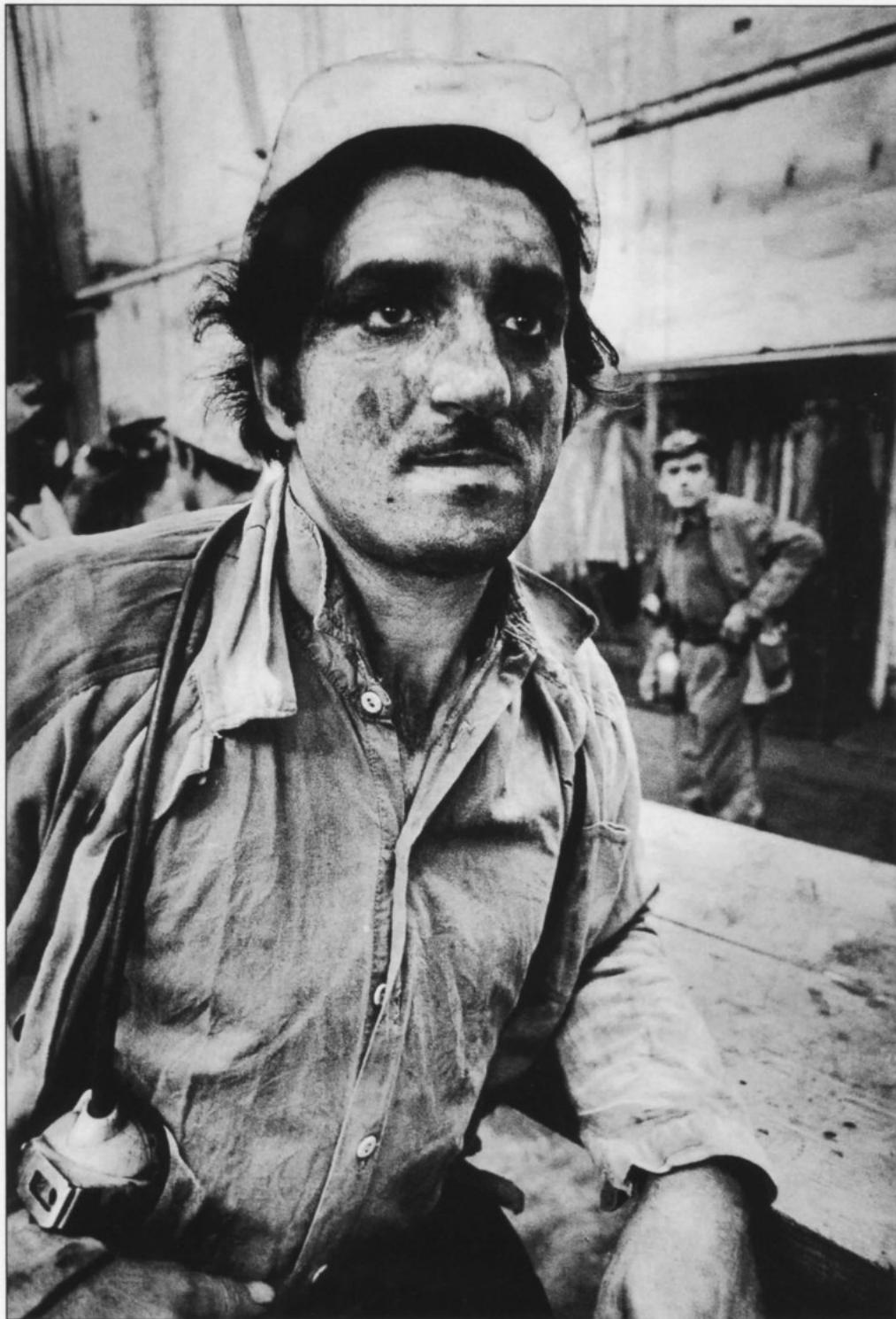
1977

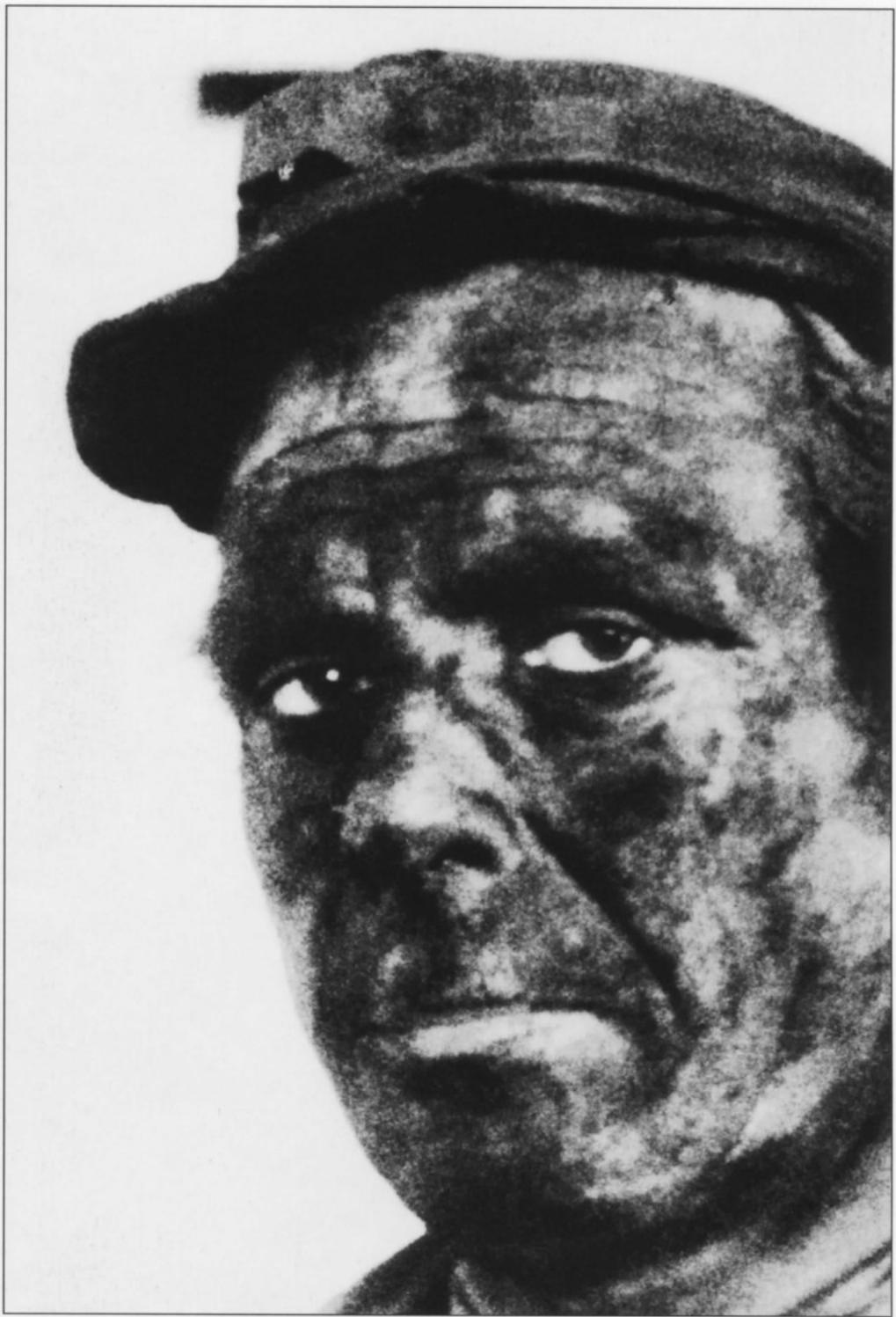
BÁNYÁSZOK (részlet a sorozatból), 1./MINERS (from the series), 1. 1977

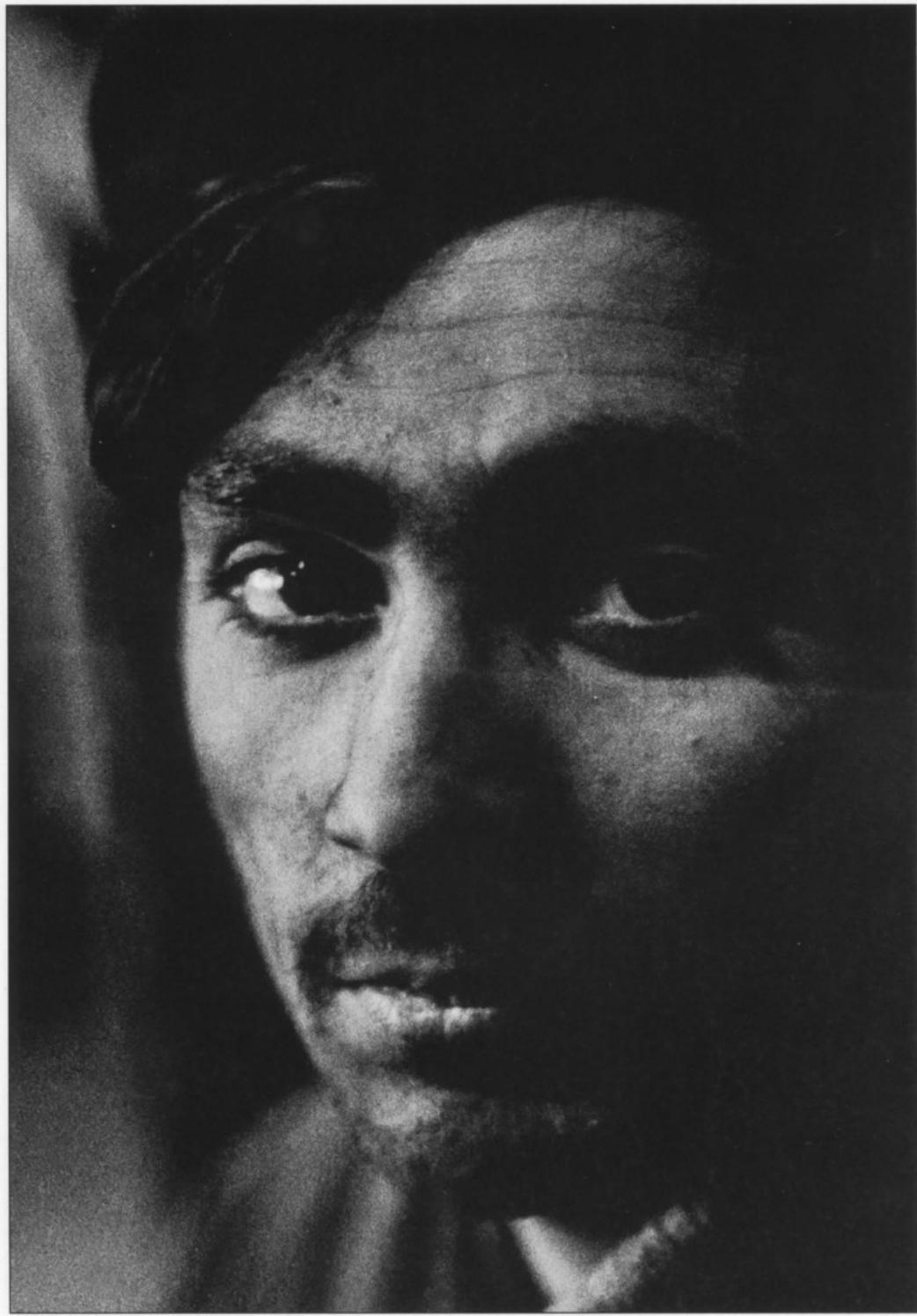
BÁNYÁSZOK, 2./MINERS, 2.

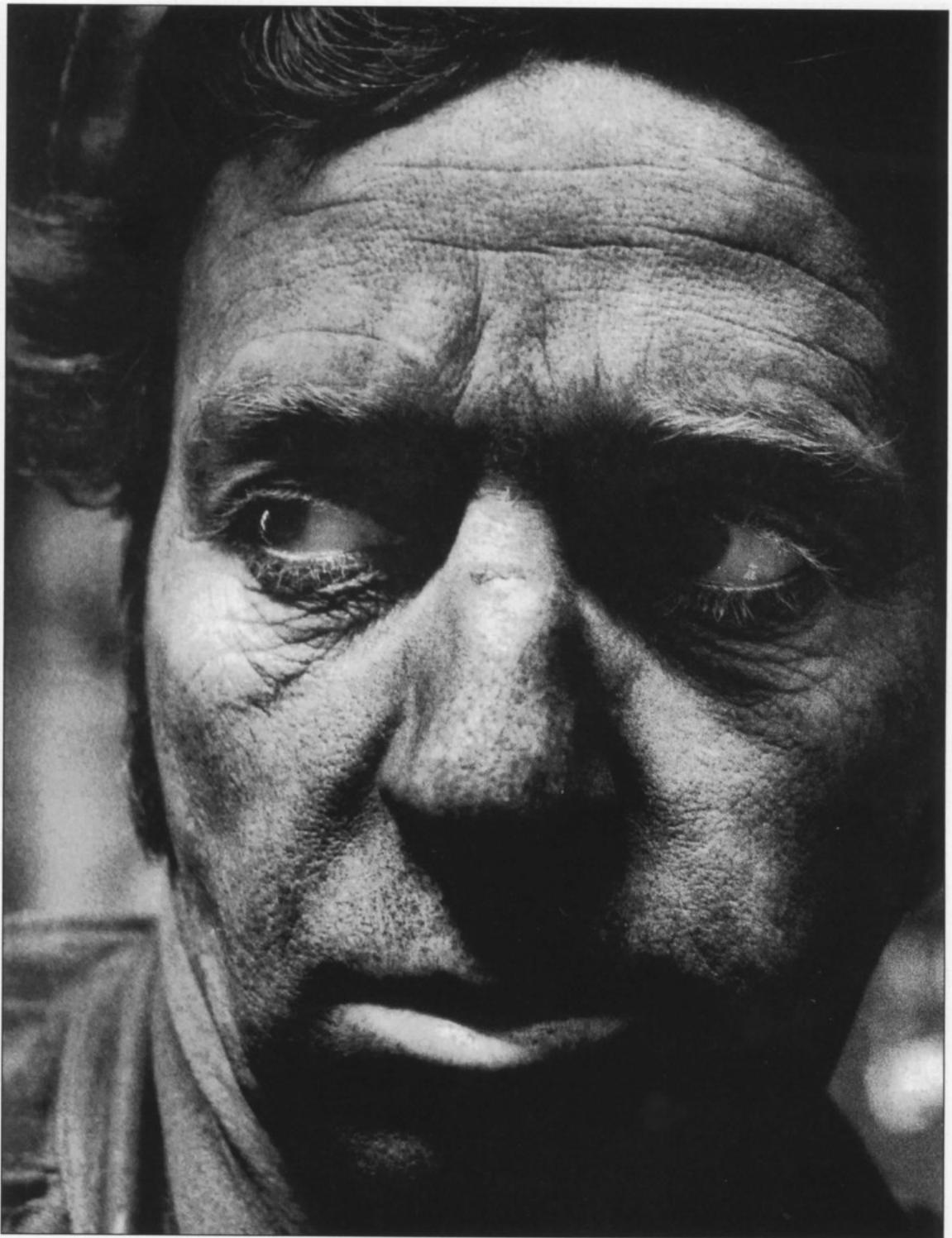
BÁNYÁSZOK, 3./MINERS, 3.

BÁNYÁSZOK, 4./MINERS, 4.

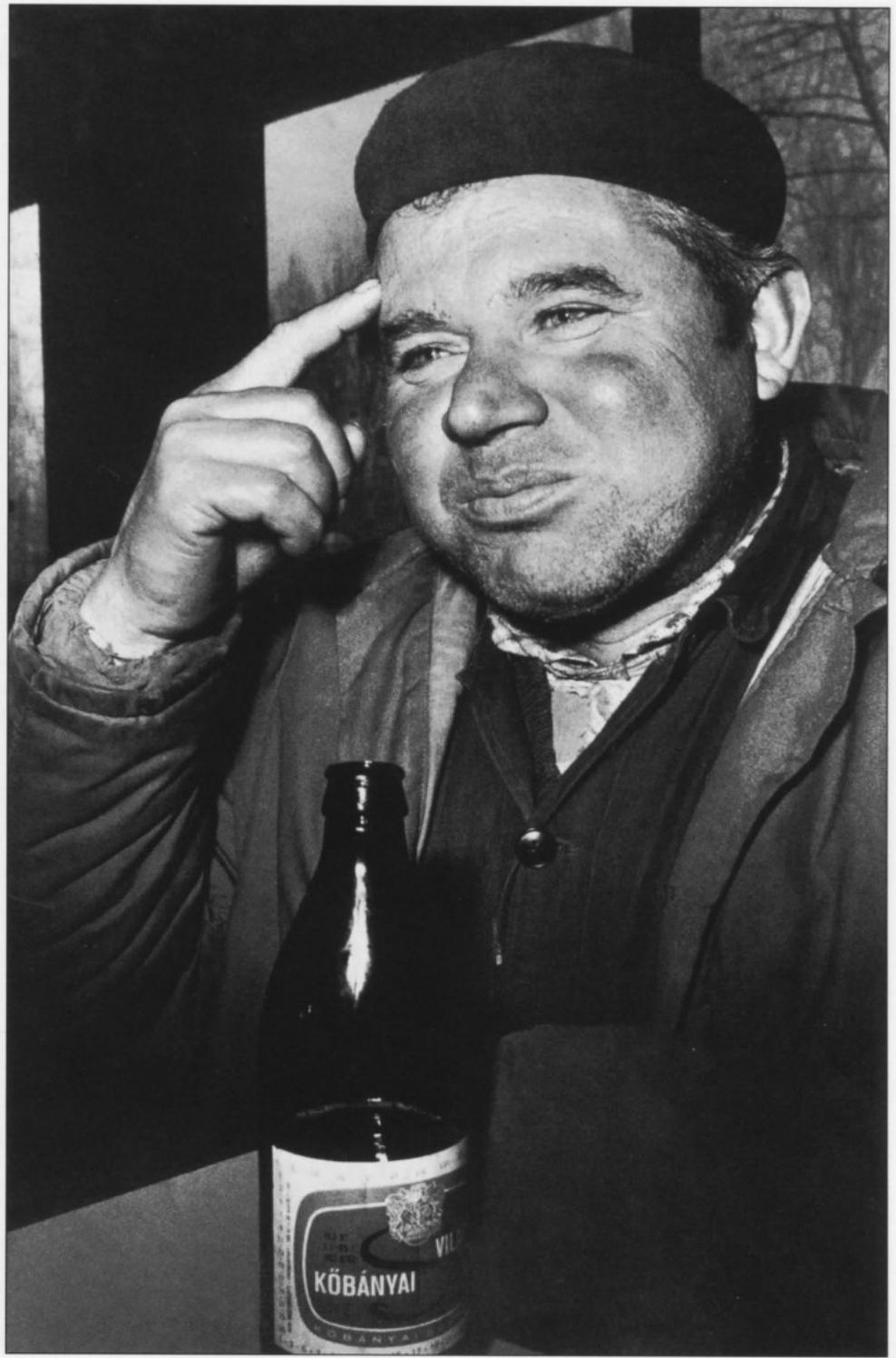
BÁNYÁSZOK, 5./MINERS, 5.

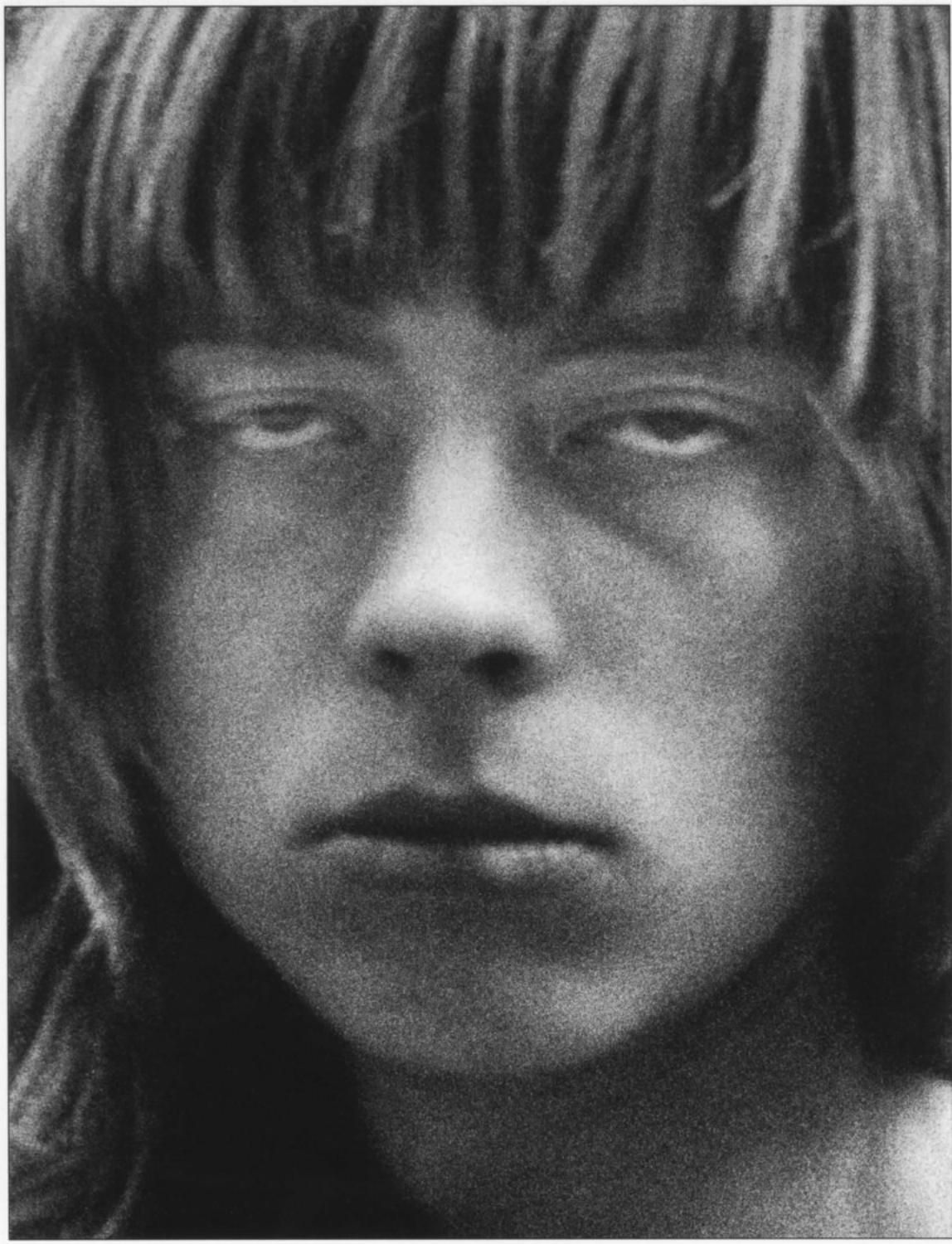
BÁNYÁSZOK, 6./MINERS, 6.

1978

KŐBÁNYAI VILÁGOS / KŐBÁNYAI VILÁGOS, 1980

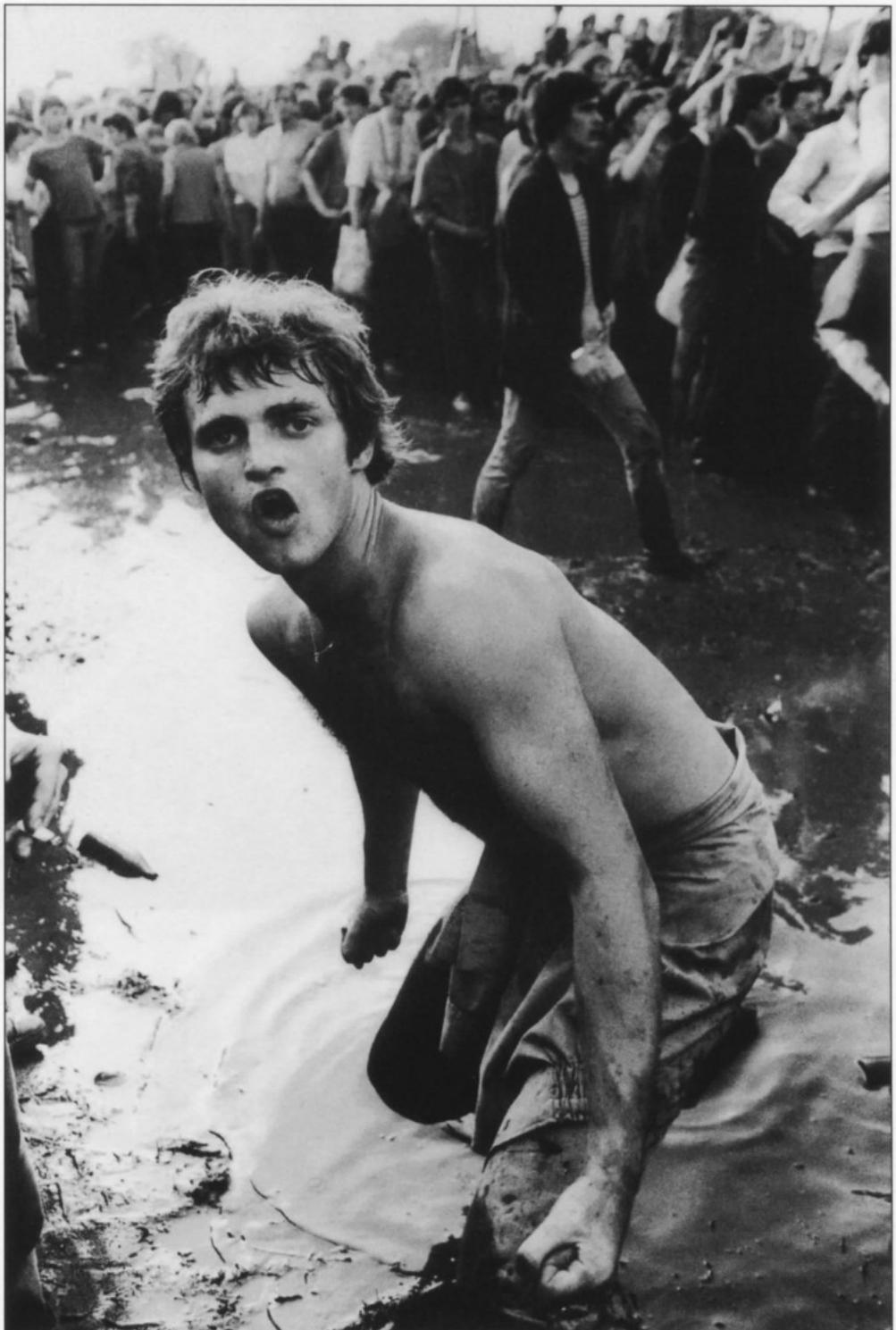
KÁBULAT/DAZE, 1979

KÁBULAT/DAZE, 1979

ROCK/ROCK, 1980

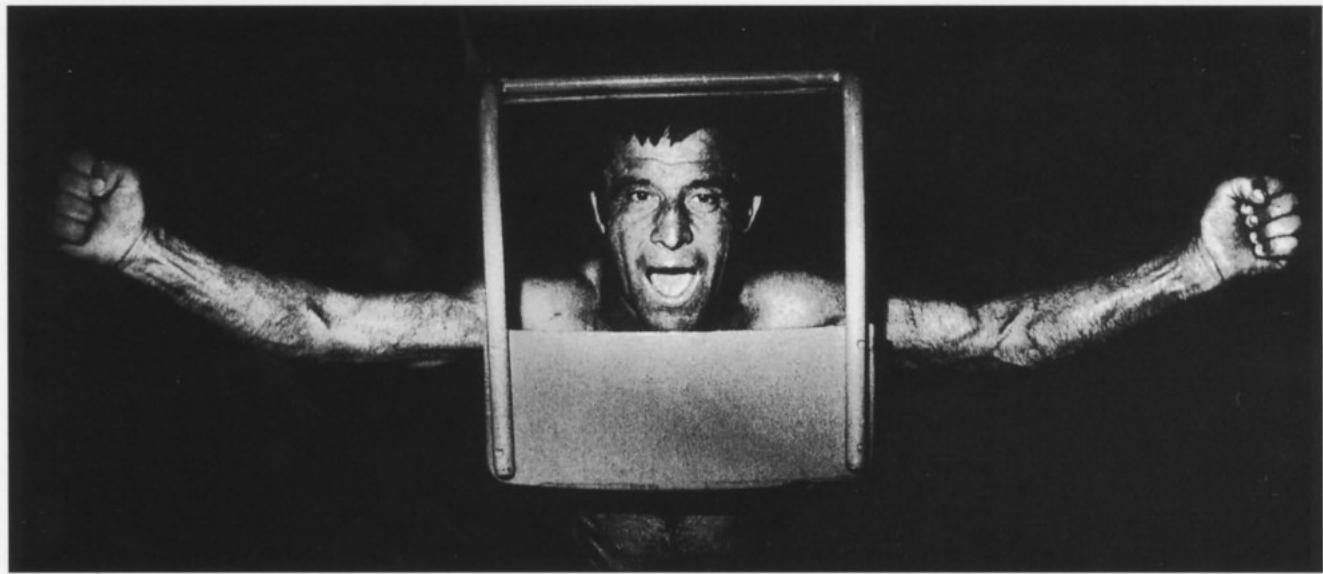
ROCK/ROCK, 1980

MENYASSZONYTÁNC/BRIDAL DANCE, 1980

VAKUS KÉPEK (részlet a sorozatból), 1./FLASH PICTURES (from the series), 1. 1980

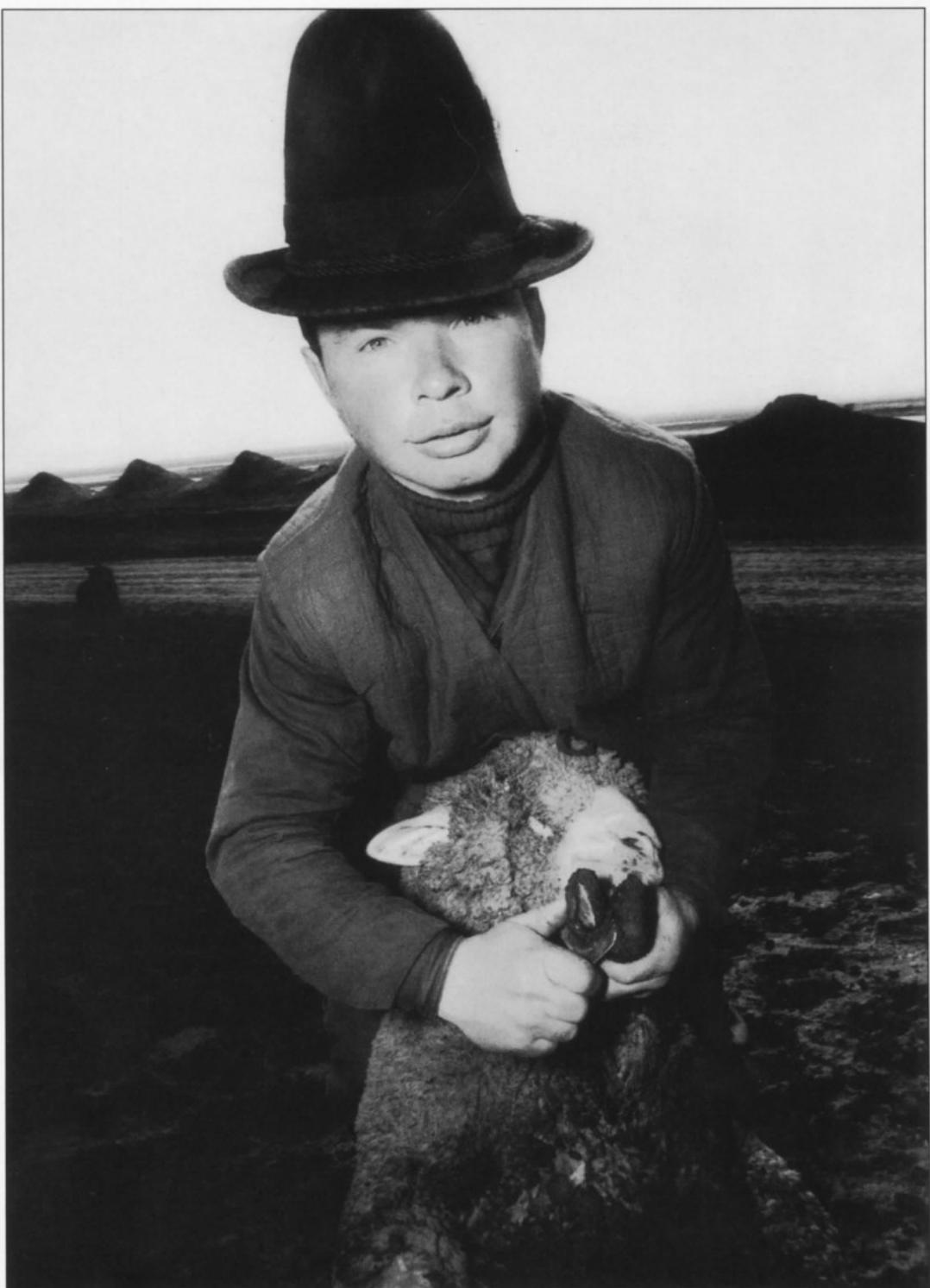
VAKUS KÉPEK, 2./FLASH PICTURES, 2.

VAKUS KÉPEK, 3./FLASH PICTURES, 3.

1980

FIÚ KALAPBAN/BOY IN A HAT, 1983

1983

1983

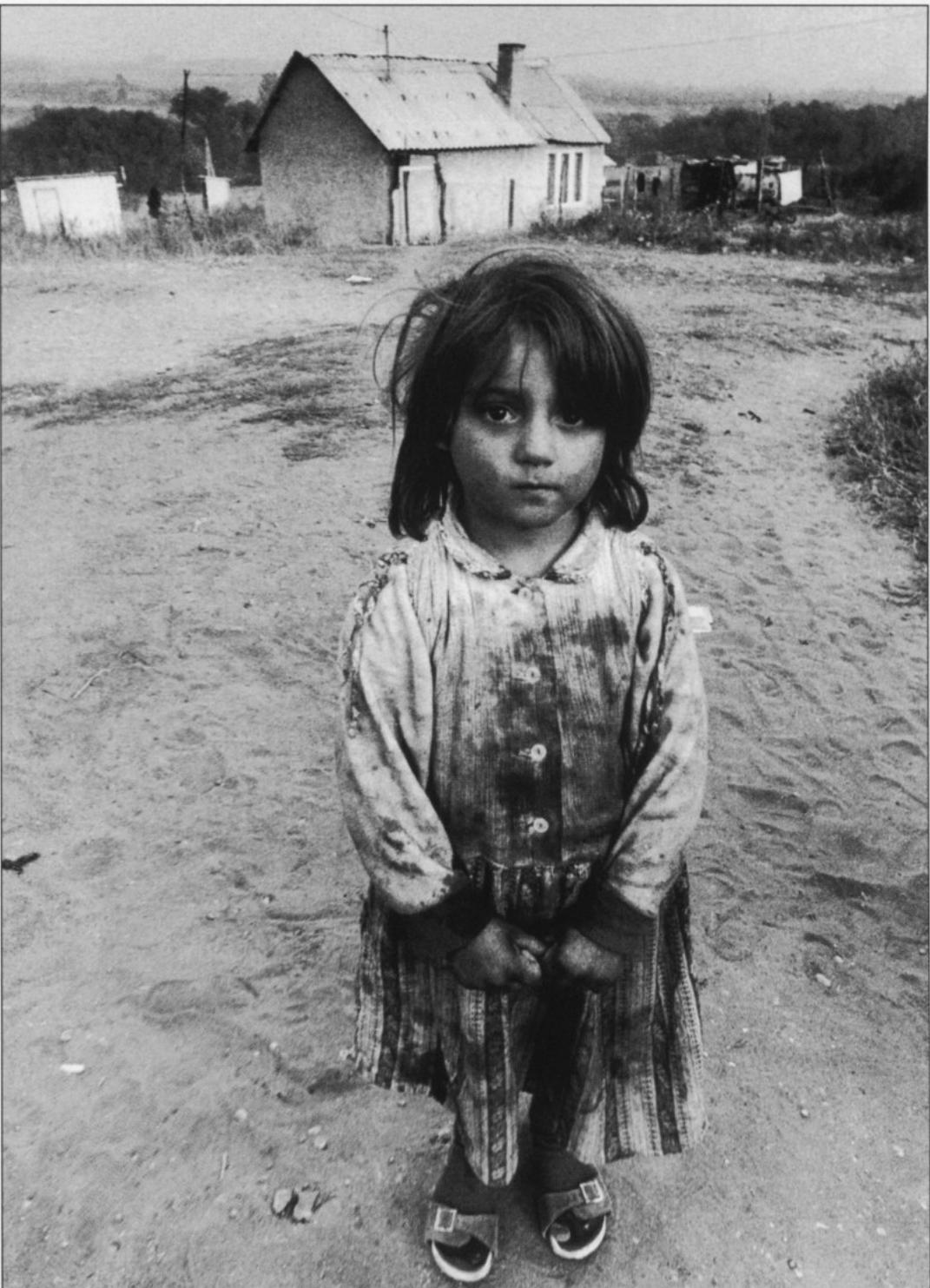
1985

1985

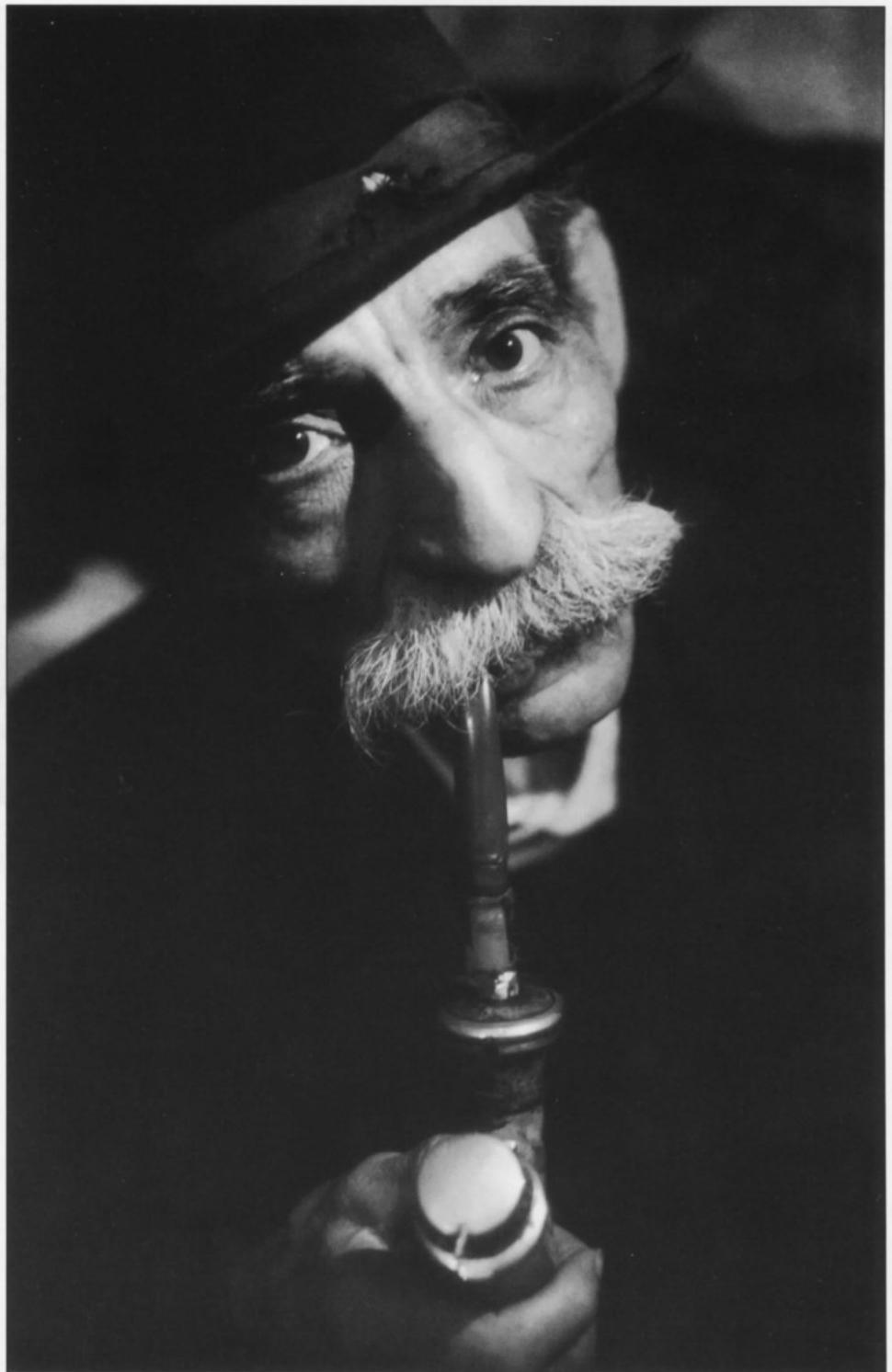
1985

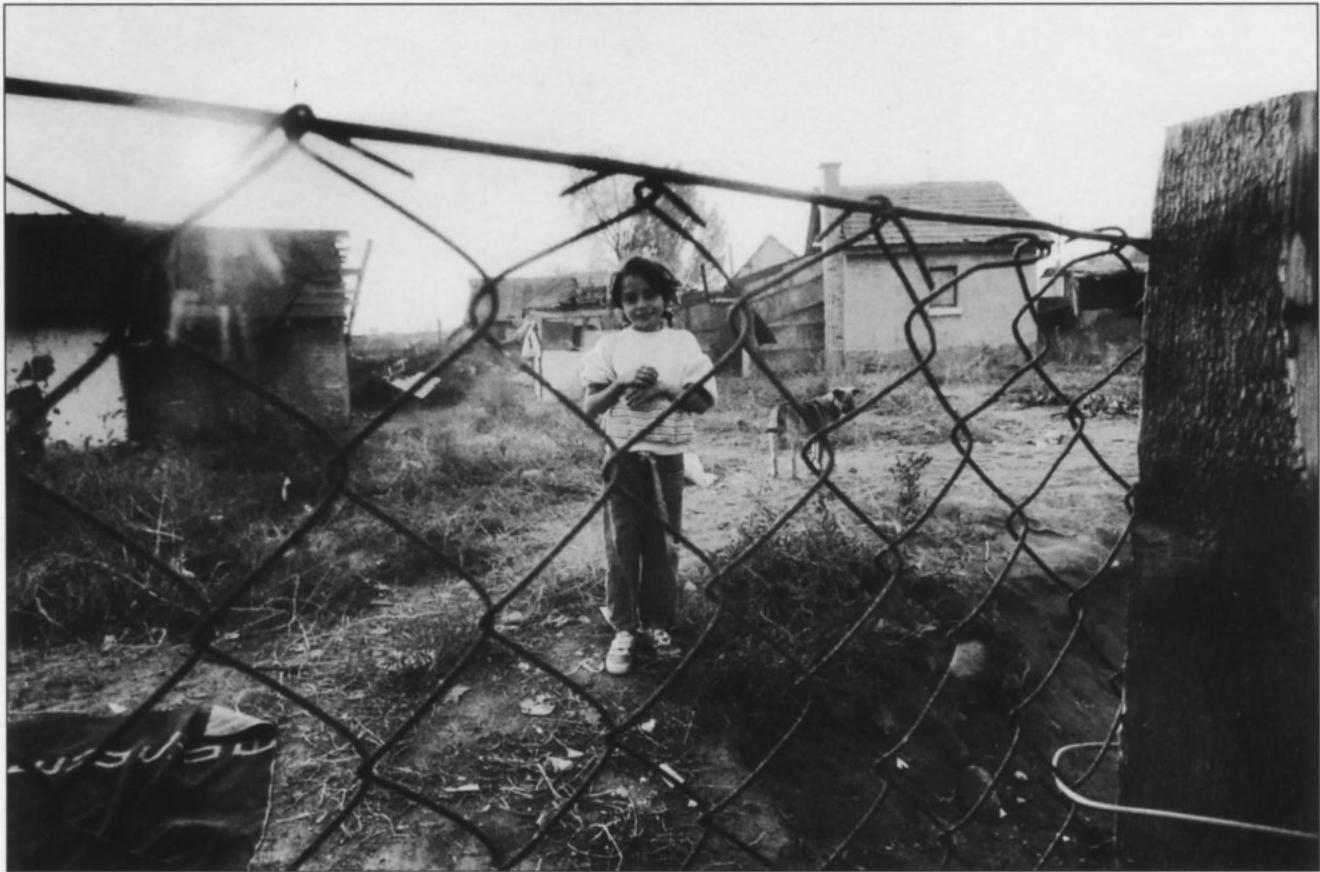
1985

1985

1985

1985

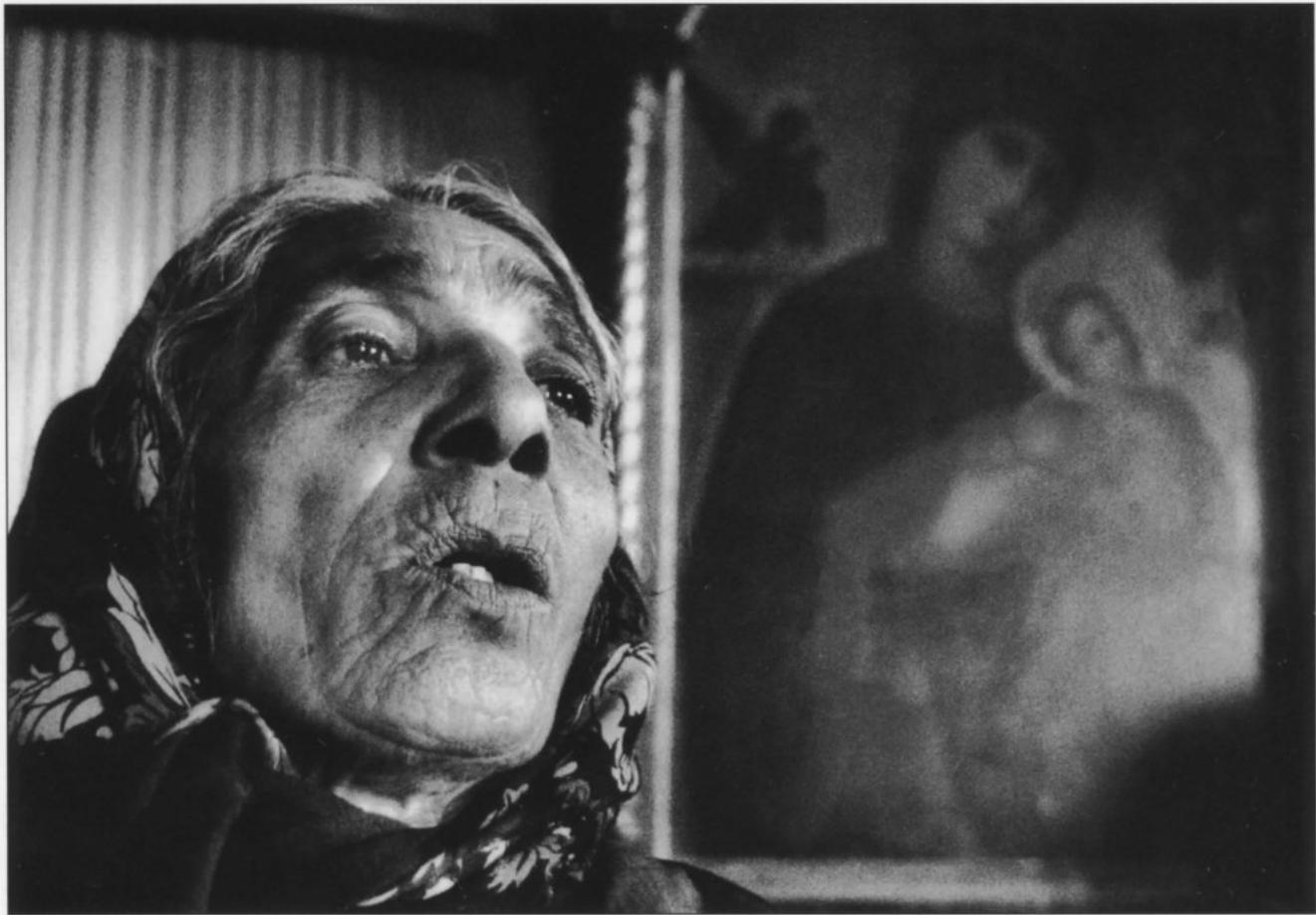
1986

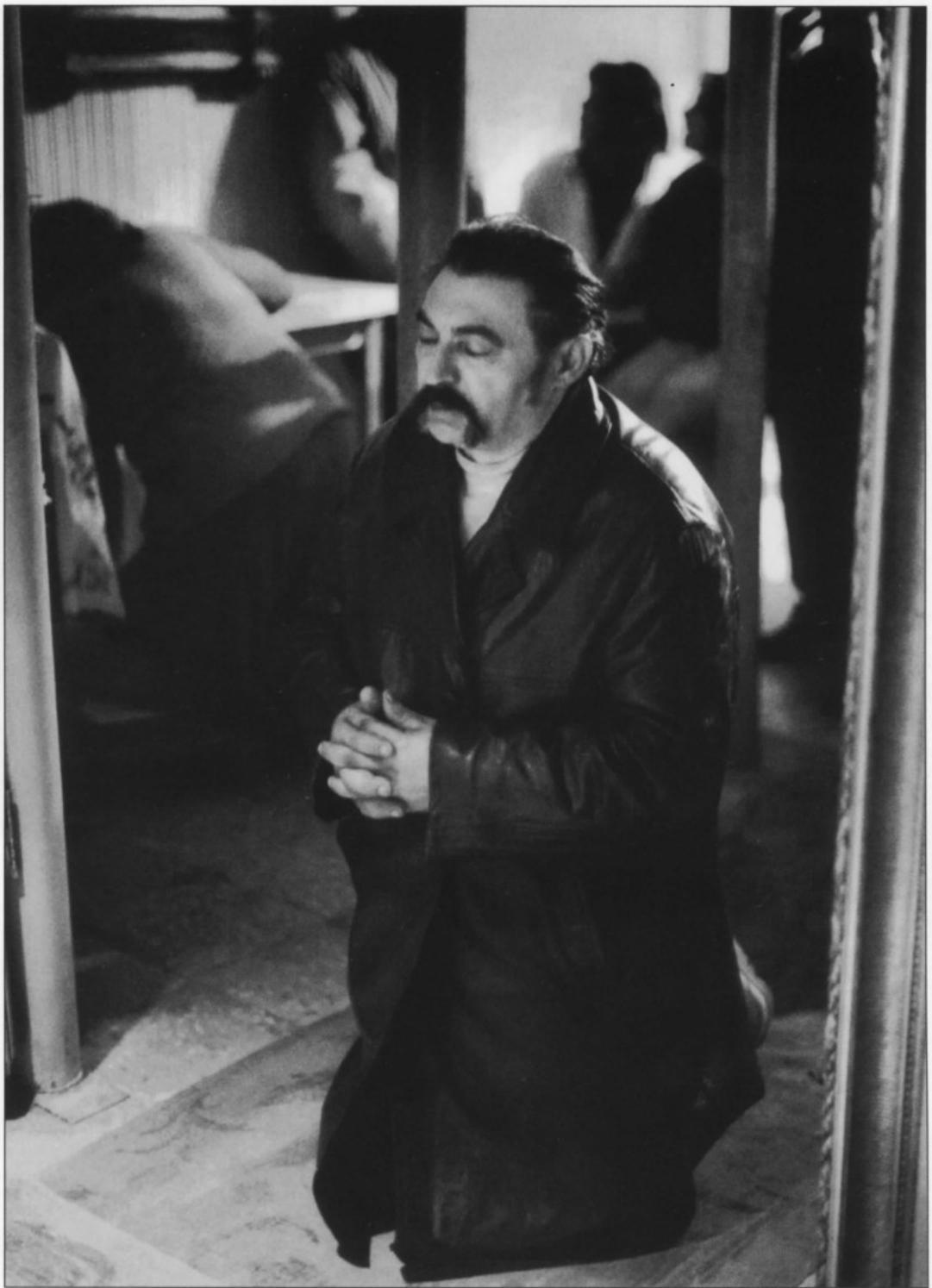
1985

1985

1985

1985

1985

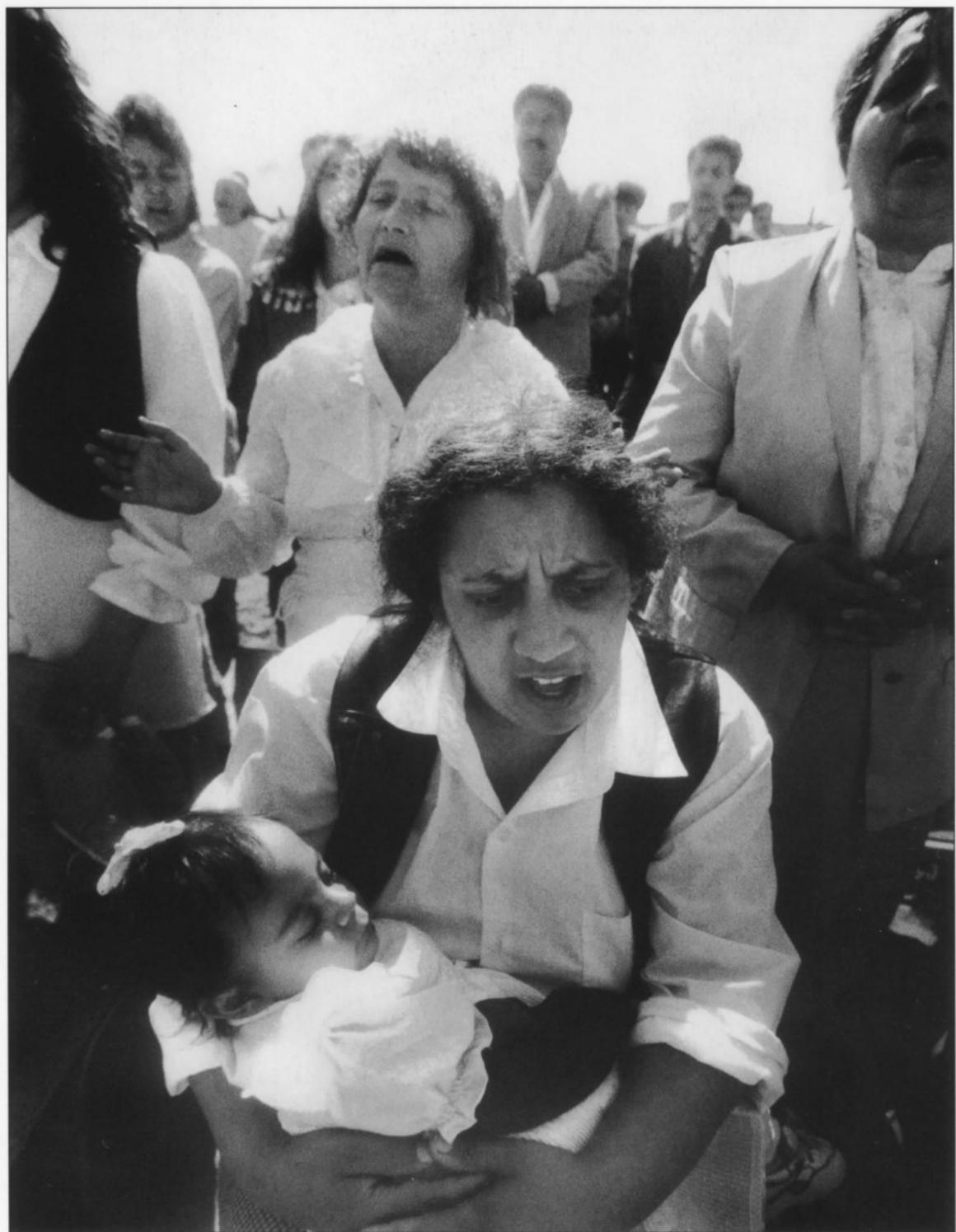
1985

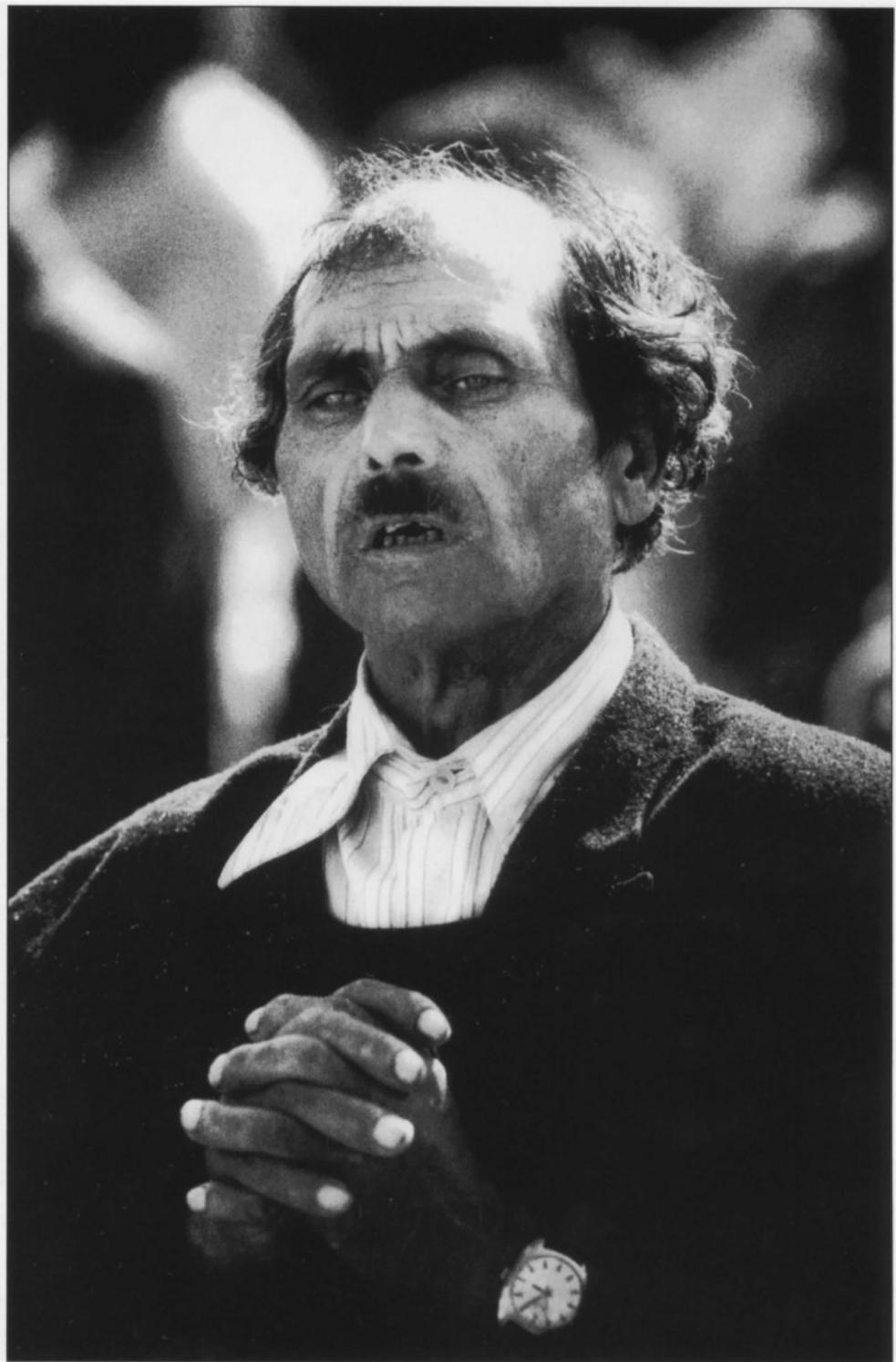
1985

1986

1990

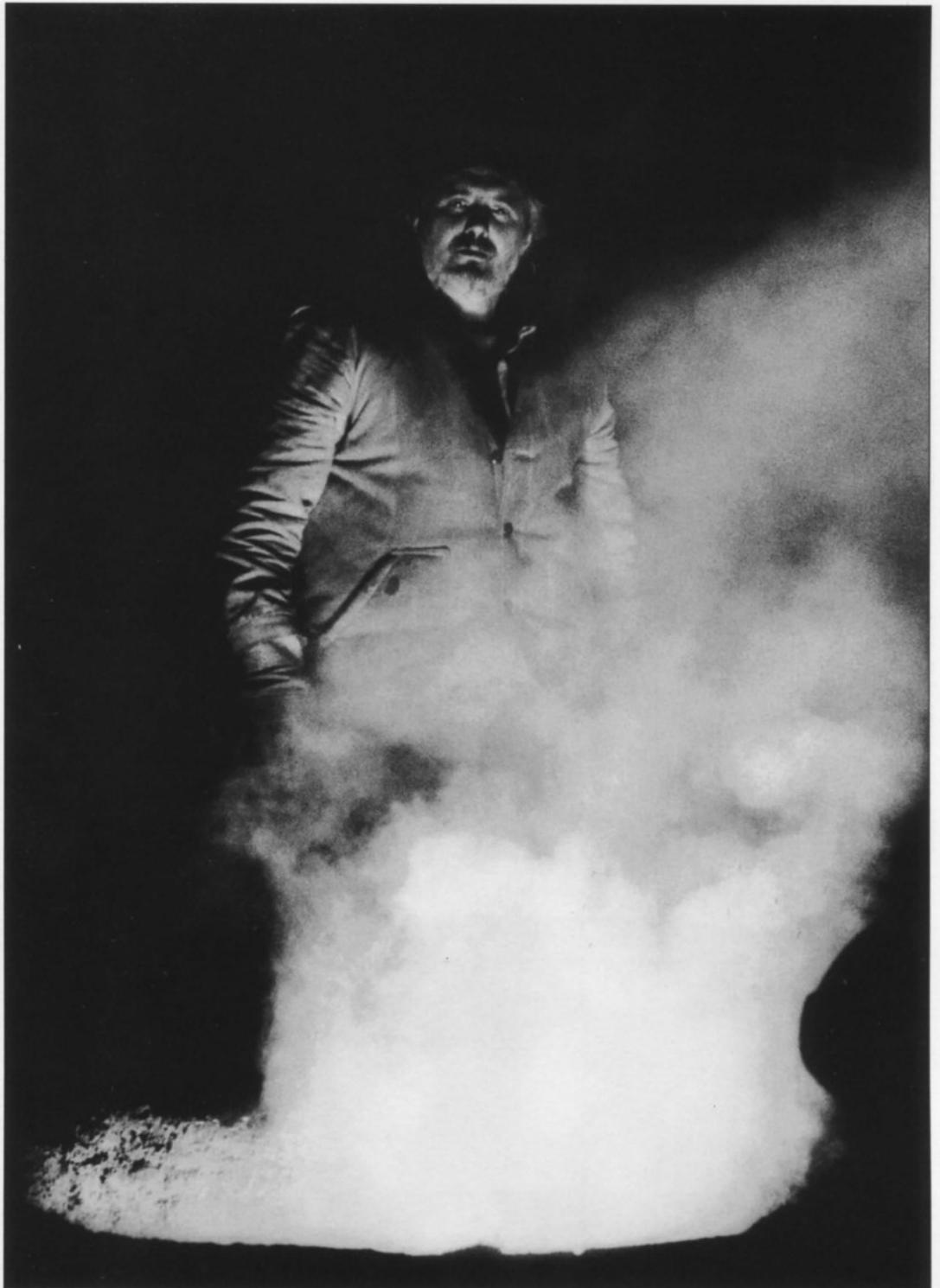

1990

63

1985

BÁNYÁSZOK (részlet a sorozatból), 1./MINERS (from the series), 1. 1986

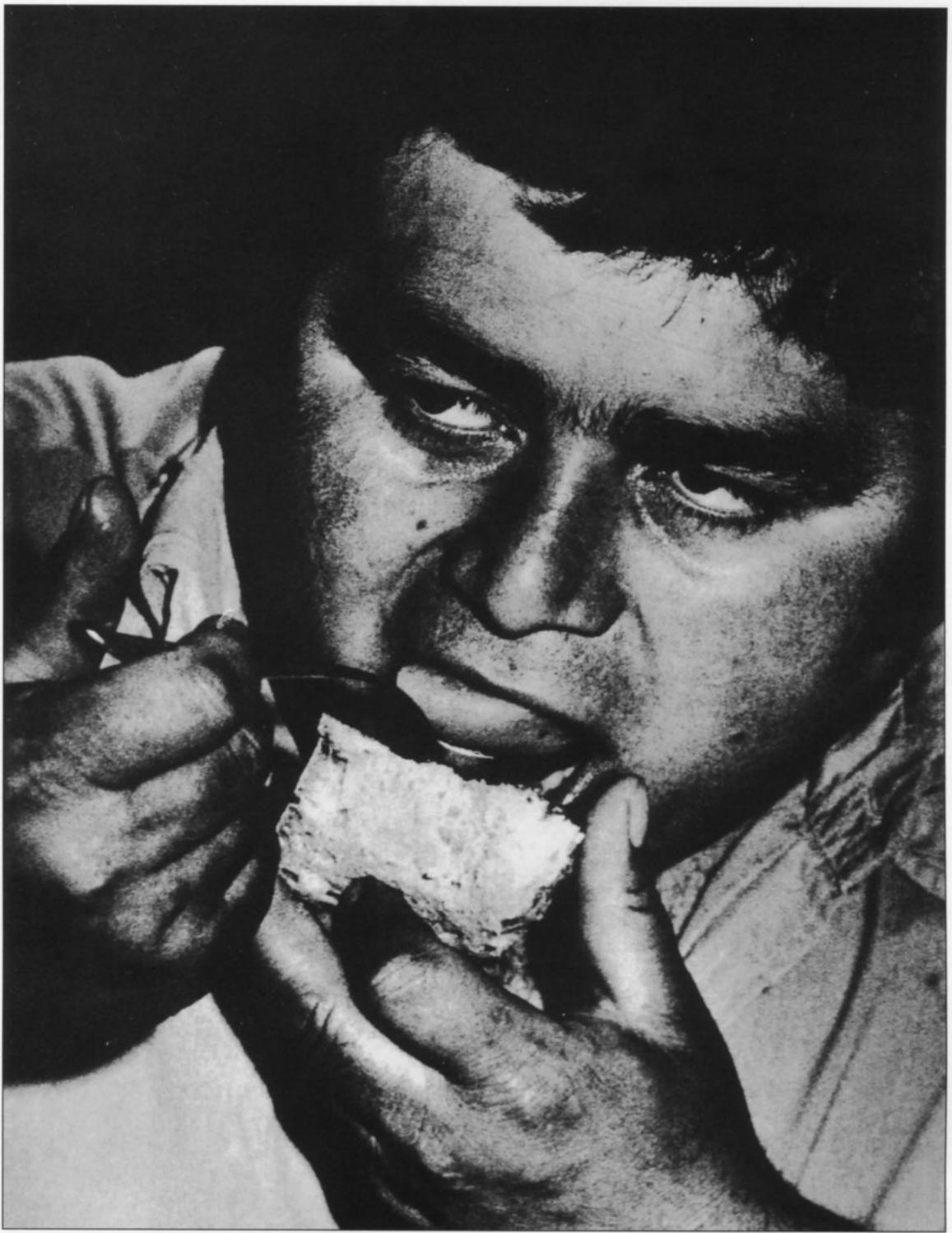
BÁNYÁSZOK, 2./MINERS, 2.

BÁNYÁSZOK, 3./MINERS, 3.

1987

1987

1989

1987

1987

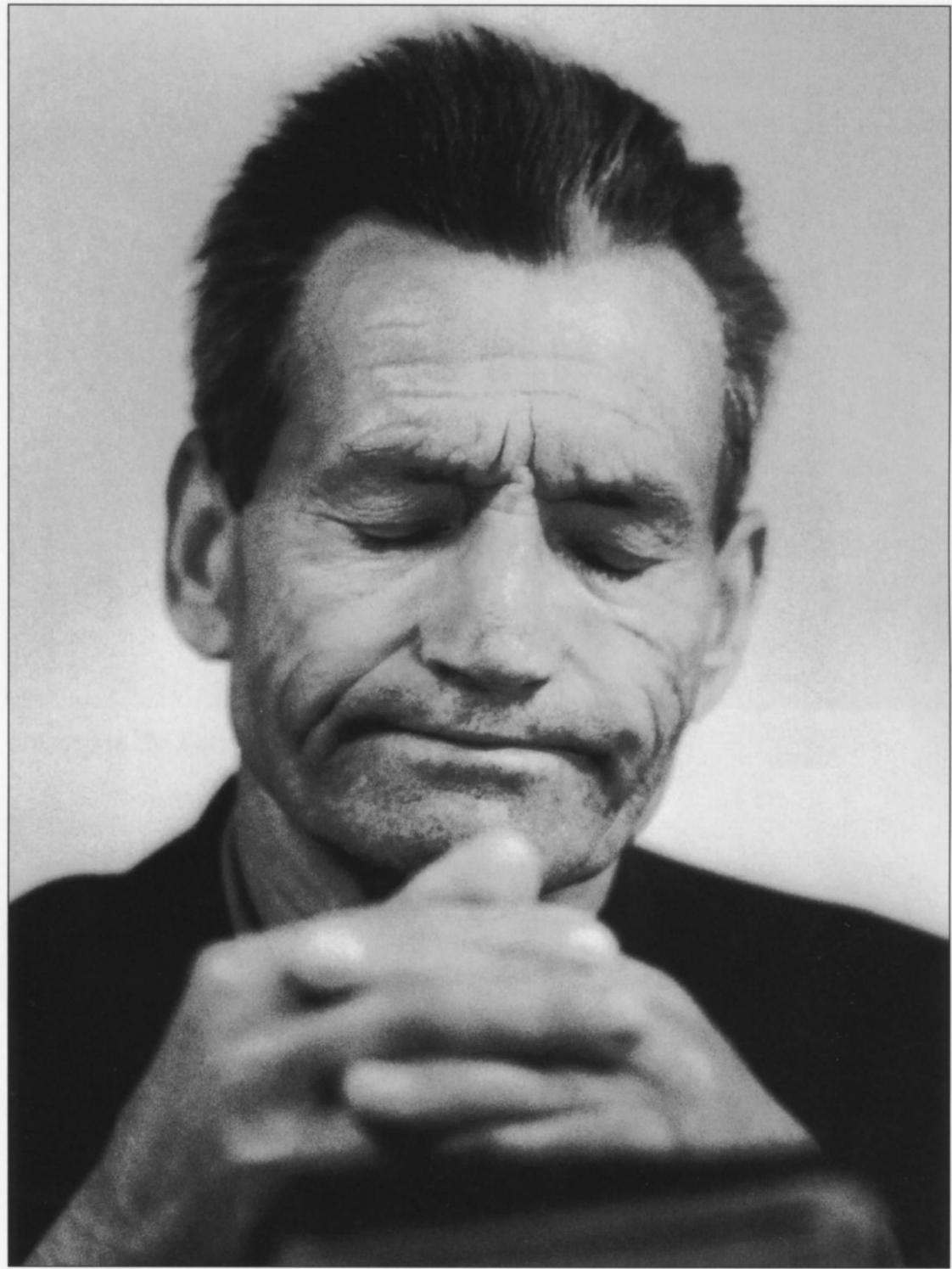
1987

SZEGEDI ZSIDÓ HITKÖZSÉG/JEWISH RELIGIOUS COMMUNITY IN SZEGED, 1987

SZÉDEREST SZEGEDEN/CELEBRATION OF THE SEDER, 1987

NAZARÉNUSOK (részlet a sorozatból), 1./NAZARENES (from the series), 1. 1988

NAZARÉNUSOK, 2./NAZARENES, 2.

NAZARÉNUSOK, 3./NAZARENES, 3.

KÖRMENET MÁRIANOSZTRÁN / PROCESSION IN MÁRIANOSZTRA, 1990

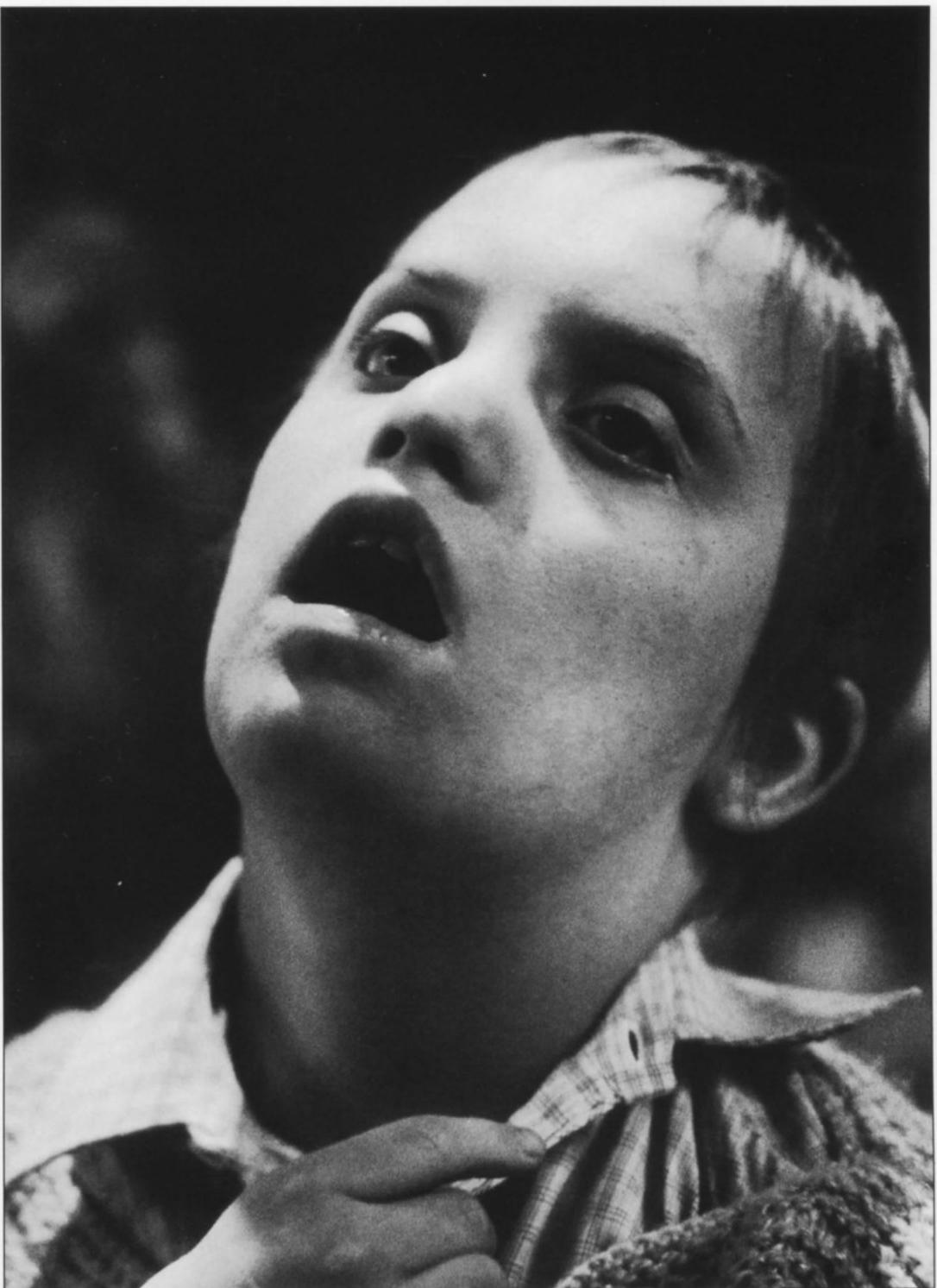
HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG (részlet a sorozatból), 1./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY (from the series), 1. 1990

HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG, 2./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY, 2.

HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG, 3./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY, 3.

HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG, 4./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY, 4.

HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG, 5./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY, 5.

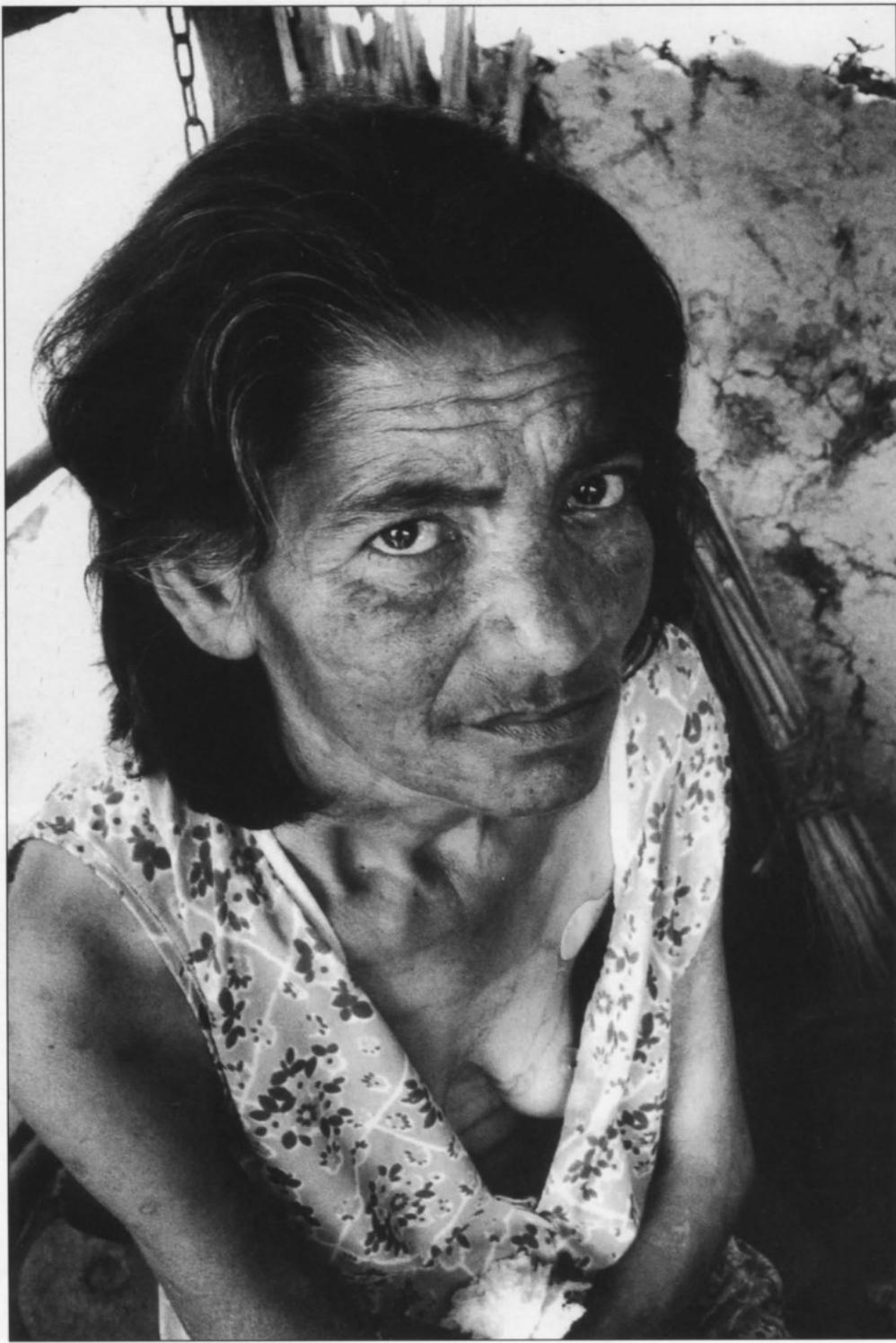
HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG, 6./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY, 6.

HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG, 7./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY, 7.

HIT ÉS FÉNY VALLÁSI KÖZÖSSÉG, 8./FAITH AND LIGHT RELIGIOUS COMMUNITY, 8.

MARÓCSA/MARÓCSA, 1993

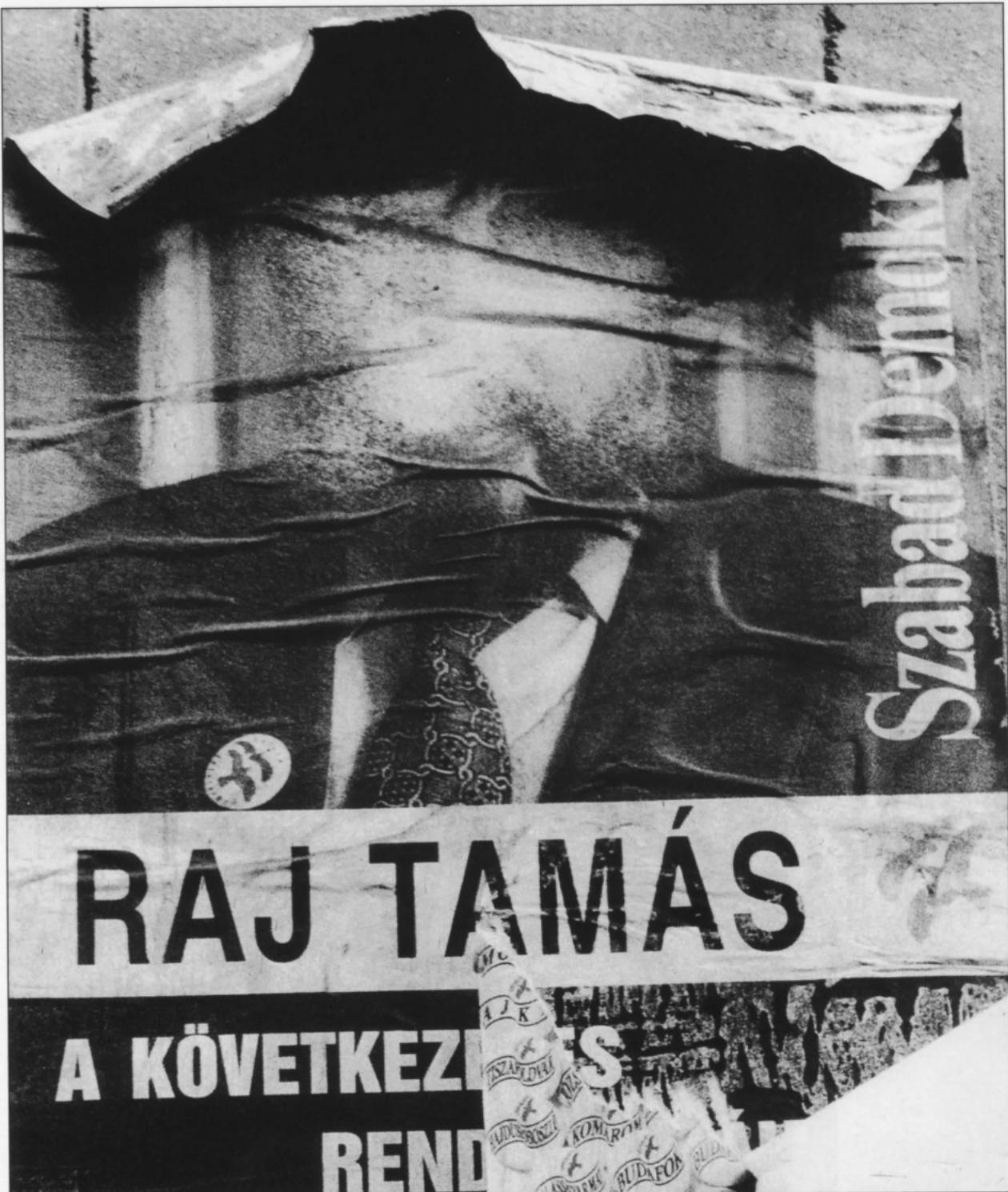
1993

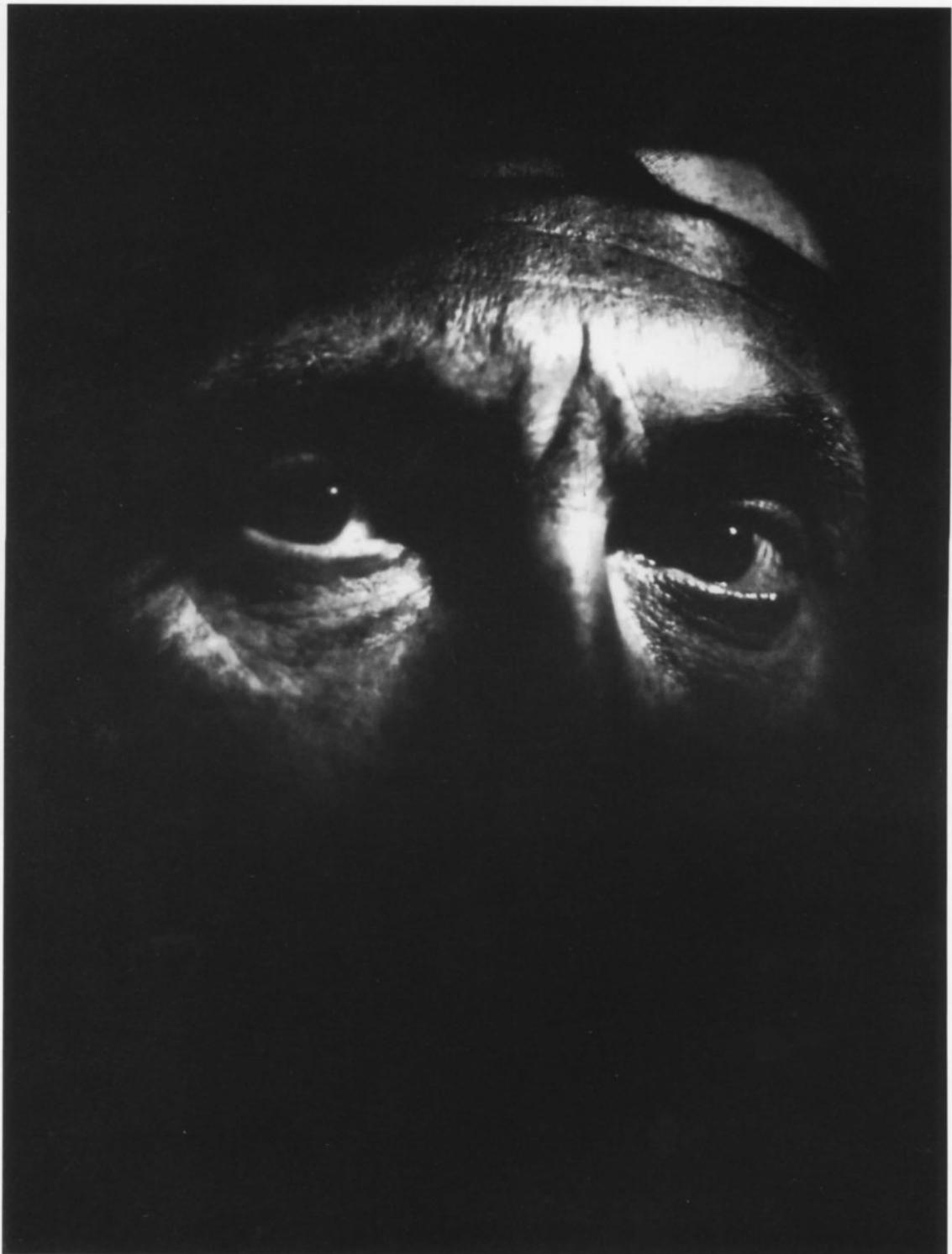
1993

1993

PLAKÁTHÁBORÚ / POSTER WAR, 1990

SZEM/EYE, 1992

1993

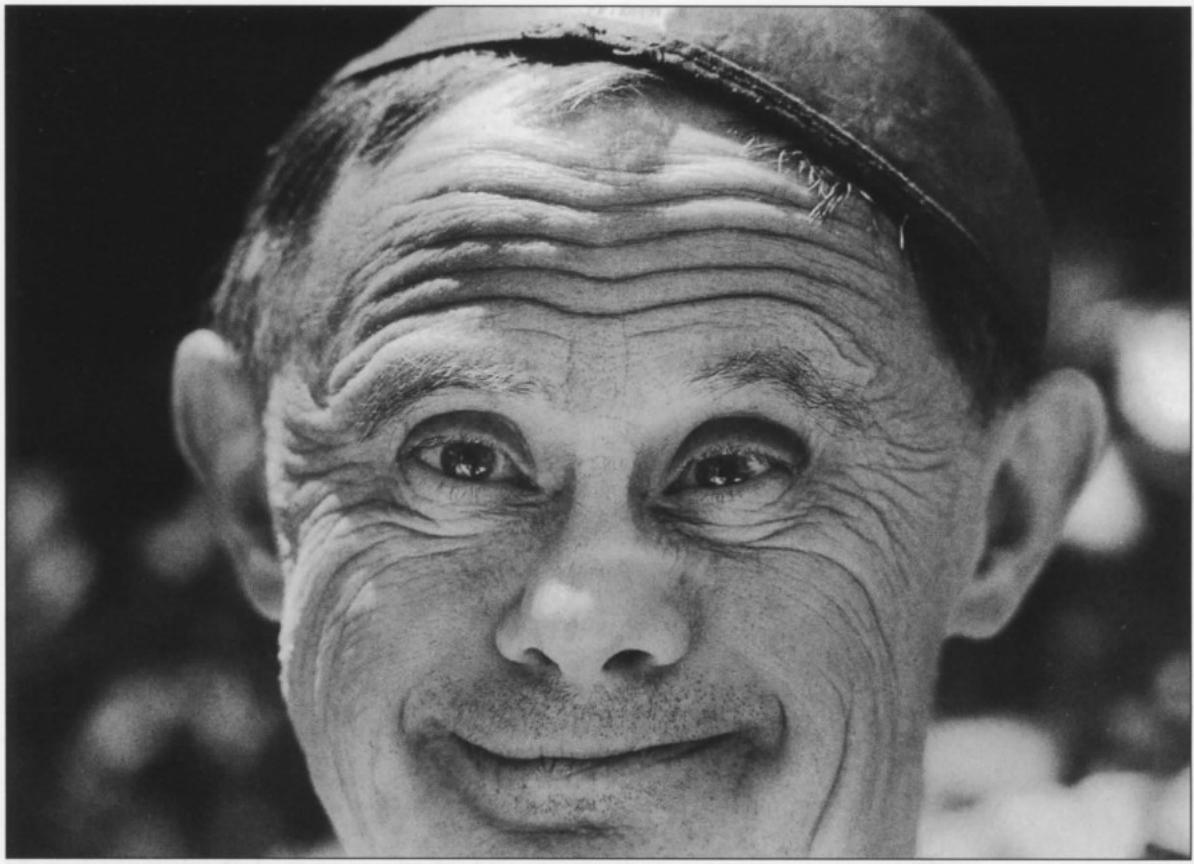
1993

HÁTIKVA (REMÉNY), ÚJPESTI ZSIDÓ SZOCIÁLIS OTTHON, SPECIÁLIS RÉSZLEG (részlet a sorozatból), 1./HÁTIKVA (HOPE), JEWISH HOME FOR THE ELDERLY IN ÚJPEST, SPECIAL DEPARTMENT (from the series), 1. 2000

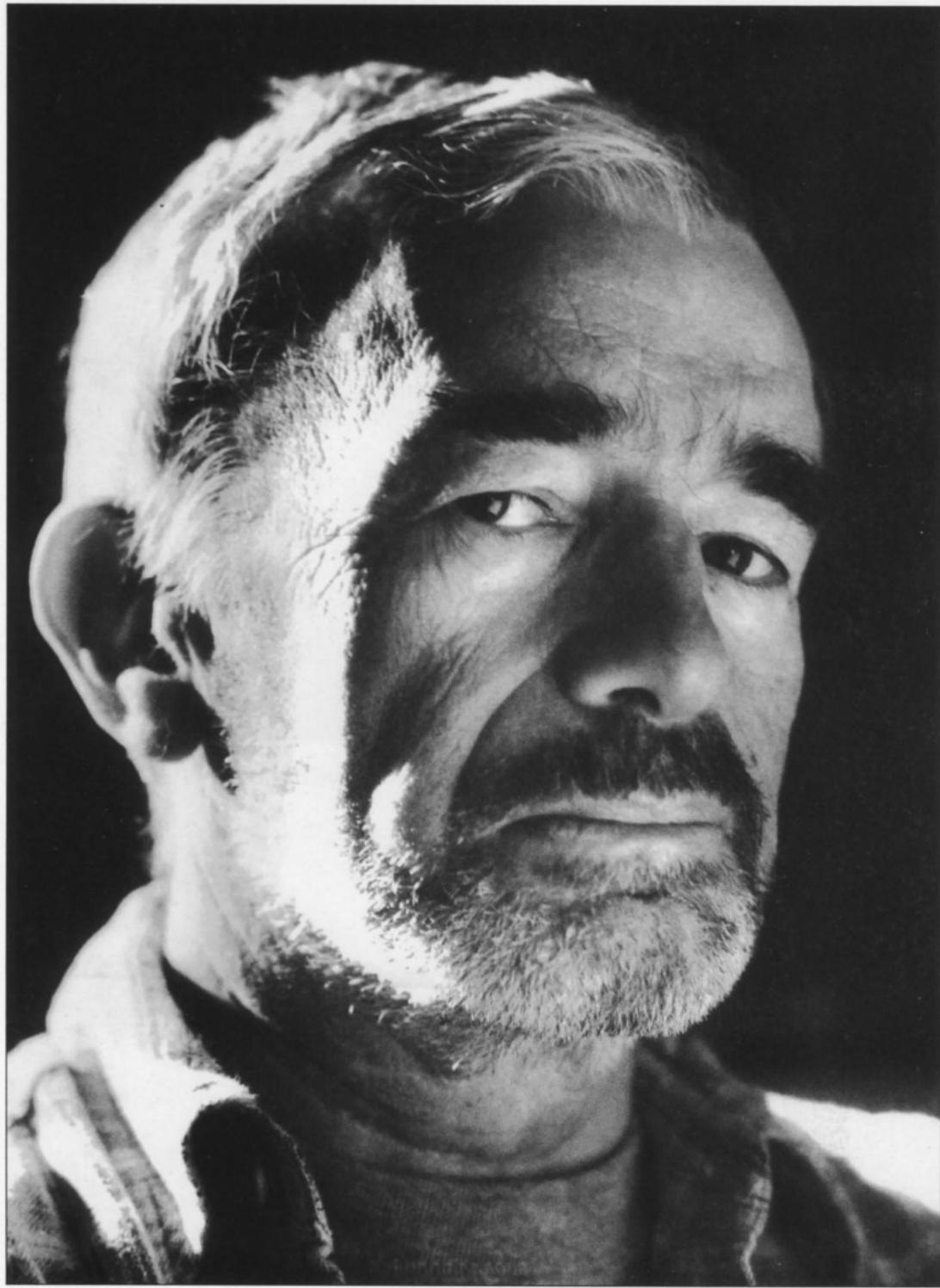
HÁTIKVA (REMÉNY), 2./HÁTIKVA (HOPE), 2.

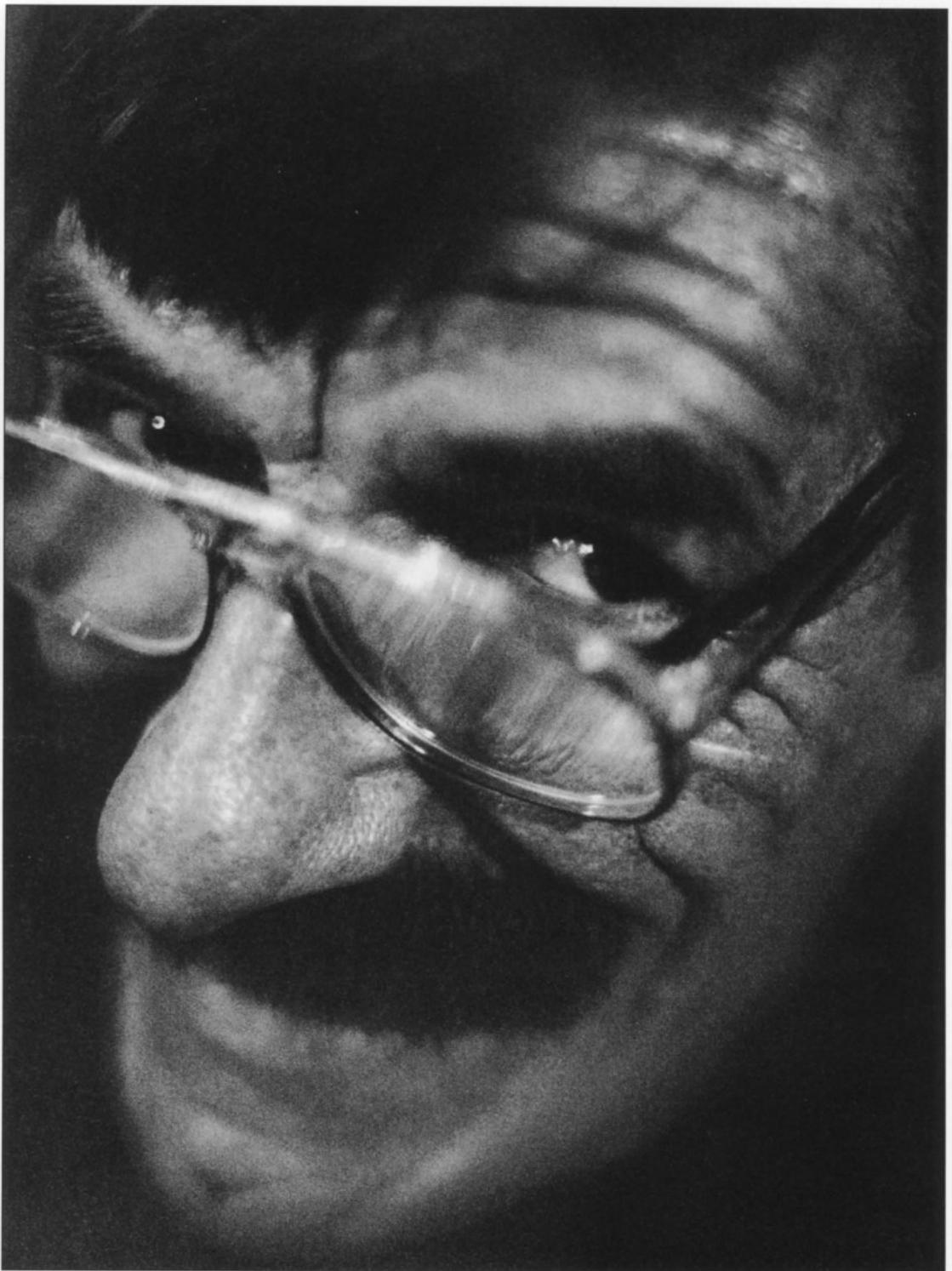
HÁTIKVA (REMÉNY), 3./HÁTIKVA (HOPE), 3.

HÁTIKVA (REMÉNY), 4./HÁTIKVA (HOPE), 4.

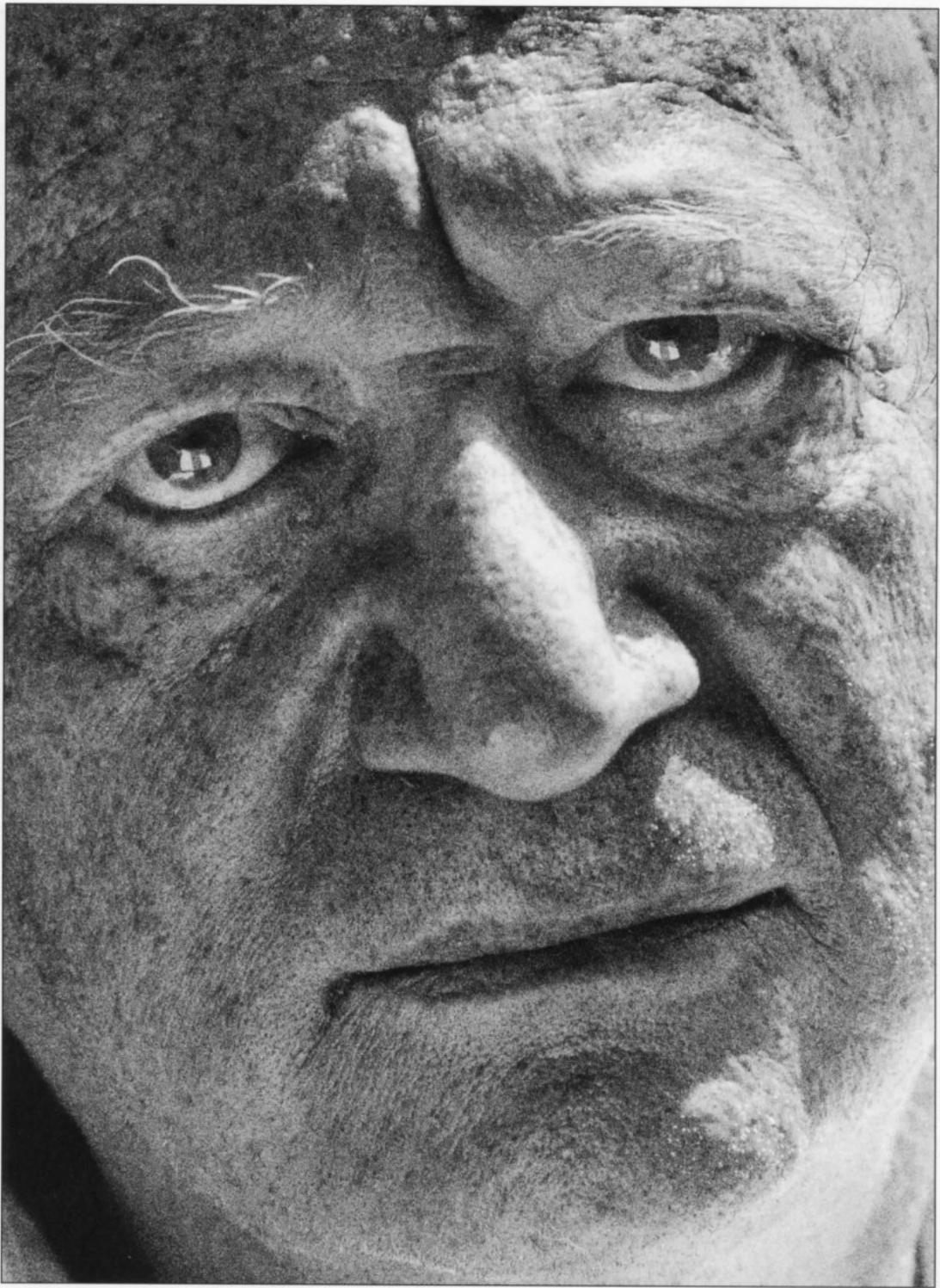

IRÓSZEMEK, BODOR ÁDÁM (részlet a sorozatból) / WRITERS' EYES, ÁDÁM BODOR (from the series), 2000

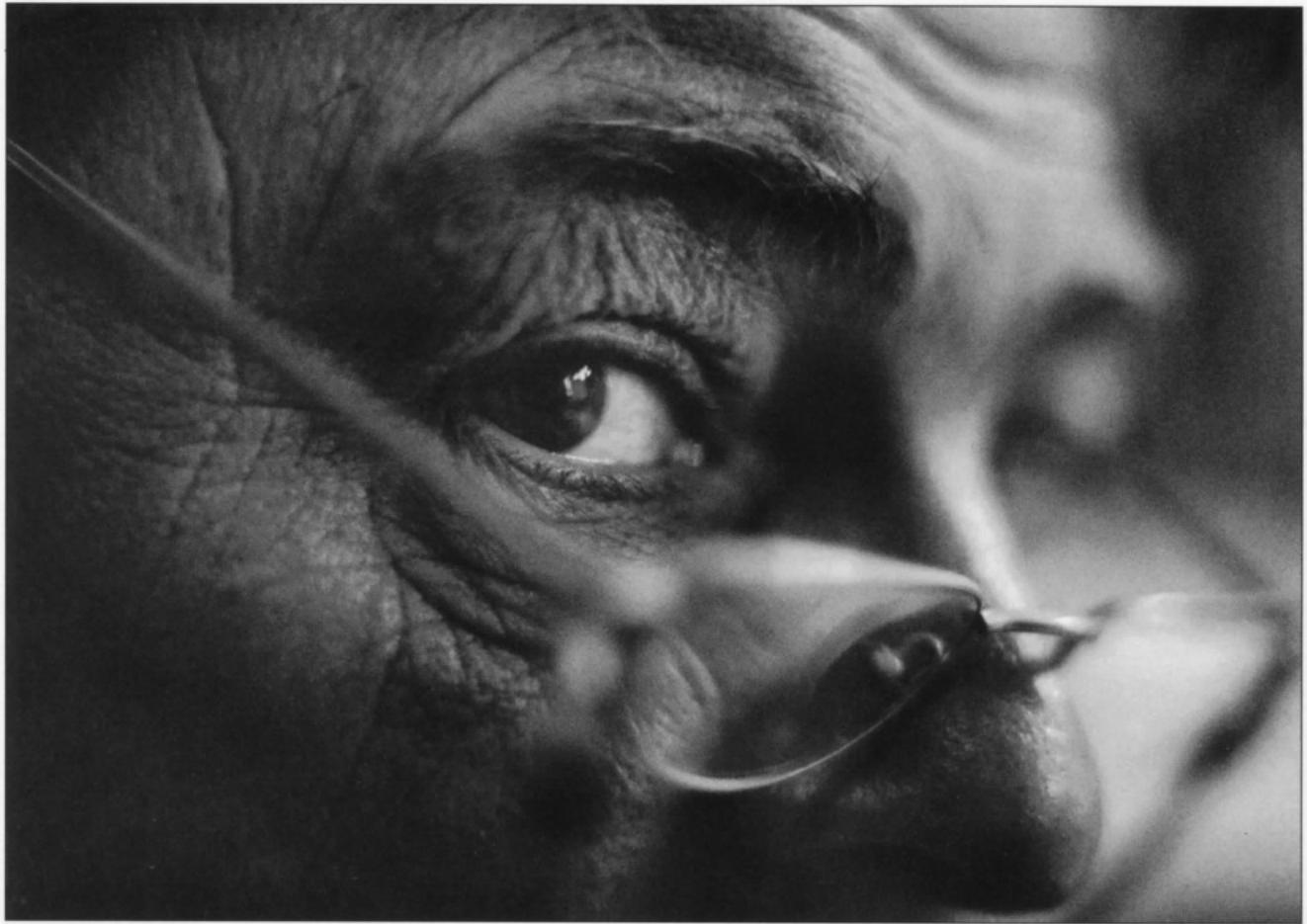
ÍRÓSZEMEK, TÓTH KRISZTINA / WRITERS' EYES, KRISZTINA TÓTH

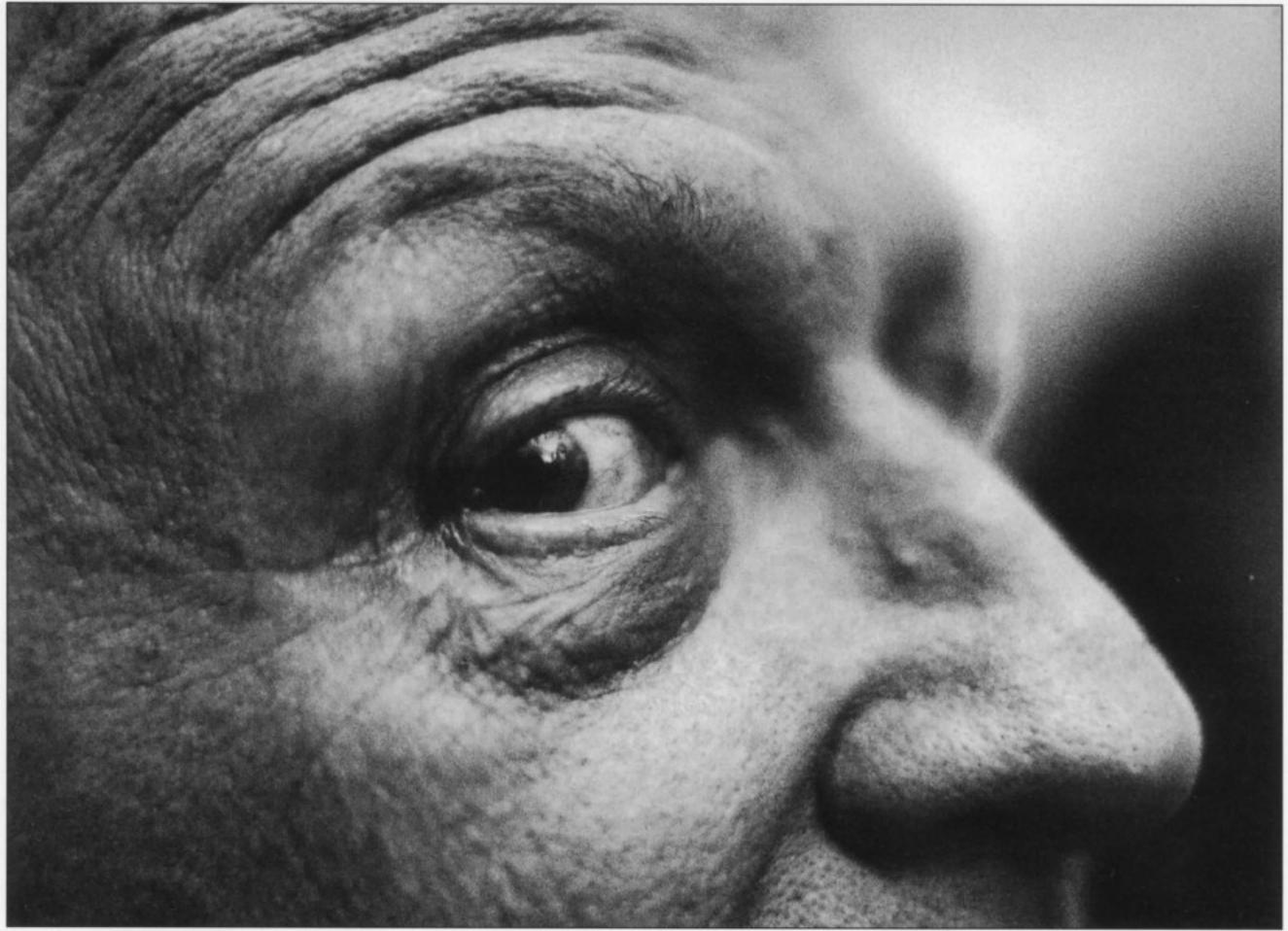
ÍRÓSZEMEK, RÉZ PÁL / WRITERS' EYES, PÁL RÉZ

ÍRÓSZEMEK, KŐRÖSSI P. JÓZSEF / WRITERS' EYES, JÓZSEF P. KŐRÖSSI

ÍRÓSZEMEK, PARTI NAGY LAJOS / WRITERS' EYES, LAJOS PARTI NAGY

ÍRÓSZEMEK, ORBÁN OTTÓ / WRITERS' EYES, OTTÓ ORBÁN

ÍRÓSZEMEK, ESTERHÁZY PÉTER / WRITERS' EYES, PÉTER ESTERHÁZY

K. JÁNOS/JÁNOS K., 1995

K. JÁNOS HAJLÉKTALAN FEJFÁJA/JÁNOS K., WOODEN CROSS OF A HOMELESS, 2001

Horváth Dávid

1948. december 21-én született Kiskunlacházán. Gyermekkorát Albertirsán töltötte. Monoron érettségitte. ◆ A középiskola elvégzése után Budapestre jött. Állandó lakása nem lévén, ágybérletről ágybérletre vándorolt. Dolgozott nyomdában, színházban, hanglemez-stúdióban. ◆ Gimnazista kora óta fotograffál. 1974-ben fényképész szakvizsgát tett. Ezt követően az *Ország-Világ* című képes hetilaphoz került, ahol 1990-ig fotóriporterként dolgozott. ◆ 1977-ben elvégezte a Magyar Újságírók Országos Szövetsége Újságíró Iskoláján a kulturális újságíró szakot. ◆ 1991 és 1996 között az *Esti Hírlapnál* előbb fotórovat vezető, majd később főmunkatárs. ◆ Fényképeiből 1976-ban a Külkereskedelmi Főiskolán, majd a nagykőrösi Arany János Múzeumban rendezett kiállítást. ◆ Kezdettől fogva elsősorban a társadalmi kérdésekkel szembenéző, politizáló fo-

tográfia érdekelte. Indulásakor szakmai példaképei Féner Tamás és Korniss Péter voltak. Szemléletére később különösen Diane Arbus munkássága hatott. ◆ 1980 óta tagja a Magyar Fotóművészek Szövetségenek; alapító tagja a Magyar Fotóriporterek Kamarájának (mai nevén Magyar Fotóriporterek Társasága). Alapító tagja volt a Fiatalok Fotóművészeti Stúdiójának. Részt vett az első Nagybaracsrai Fotográfiai Alkotótelep munkájában, valamint több alkalommal szerepelt az Esztergom Fotobiennálén. ◆ 1983-ban, a Liget Galériában *Leltár* címmel rendezett kiállítást válogatott műveiből. ◆ Súlyos betegségei 1996-tól évekig gátolták a munkában. Több komoly műtét után, 2000 tavaszától újra dolgozik. ◆ 2001 májusában a pécsi Művészletek Házában tárlatot rendezett három évtizedes fotográfiai munkáságából.

Dávid Horváth

Was born on December 21st, 1948 in Kiskunlacháza. He spent his childhood in Albertirsza and graduated in Monor. ♦ Upon finishing secondary school he came to Budapest. Without a permanent residence he wandered from one night-lodge to the other. He worked for printing houses, theatres, record studios. ♦ He has photographed since secondary school. He took the photographer examination in 1974. Following that he started working for the illustrated weekly *Ország-Világ* (Country-World) where he stayed until 1990. ♦ He finished the Cultural Journalism course at the School of Journalism of the National Association of Hungarian Journalists. ♦ Between 1991 and 1996 he is photocolumnist, then principal contributor at *Esti Hírlap* (Evening News). ♦ In 1976 he arranged exhibitions of his photos at the Foreign Trade College and the Arany János Museum in Nagykőrös. ♦ Since the beginning he took interest primarily in photography dealing with social and

political issues. During his early career his idols were Tamás Féner and Péter Korniss. Later on his views were influenced by the works of Diane Arbus. ♦ Since 1980 he has been a member of the Association of Hungarian Photographers; a founding member of the Chamber of Hungarian Photojournalists (today known as the Society of Hungarian Photojournalists). He was a founding member of the Young Photographers' Studio. He took part in the work of the first Photography Workshop at Nagybaracska, and appeared several times at the Photobiannual in Estergom. ♦ In 1983 he made an exhibition of his selected works, entitled *Inventory*, at the Liget Gallery. ♦ Since 1996 he was hindered in working by serious illnesses. After several operations, he has been able to work again since spring of 2000. ♦ In May 2001 he put on an exhibition of his photographic works in three decades, at the House of Arts in Pécs.

Az album megjelenését

a **NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM FOTÓMŰVÉSZETI SZAKMAI KOLLÉGIUMA** támogatta

Kiadja az **INTERART STÚDIÓ KFT.**

Felelős kiadó: **PÁNCZÉL GÉZA**, az **INTERART STÚDIÓ KFT.** vezetője

Szerkesztette és írta: **GERA MIHÁLY**

Könyvtervező: **HORVÁTH IMRE**

Fordító: **NAGY ERIKA**

Szedés, képfeldolgozás, nyomás, kötészet: **FOLPRESS NYOMDAIPARI KFT.**

Felelős vezető: **VÁRLAKI IMRE** ügyvezető igazgató

The publication of this album was supported by the

PHOTOGRAPHIC DEPARTMENT OF THE NATIONAL CULTURAL FUND

Published by INTERART STÚDIÓ LTD.

Publisher responsible: GÉZA PÁNCZÉL, managing director of INTERART STÚDIÓ LTD.

Edited and written by MIHÁLY GERA

Design: IMRE HORVÁTH

English translation: ERIKA NAGY

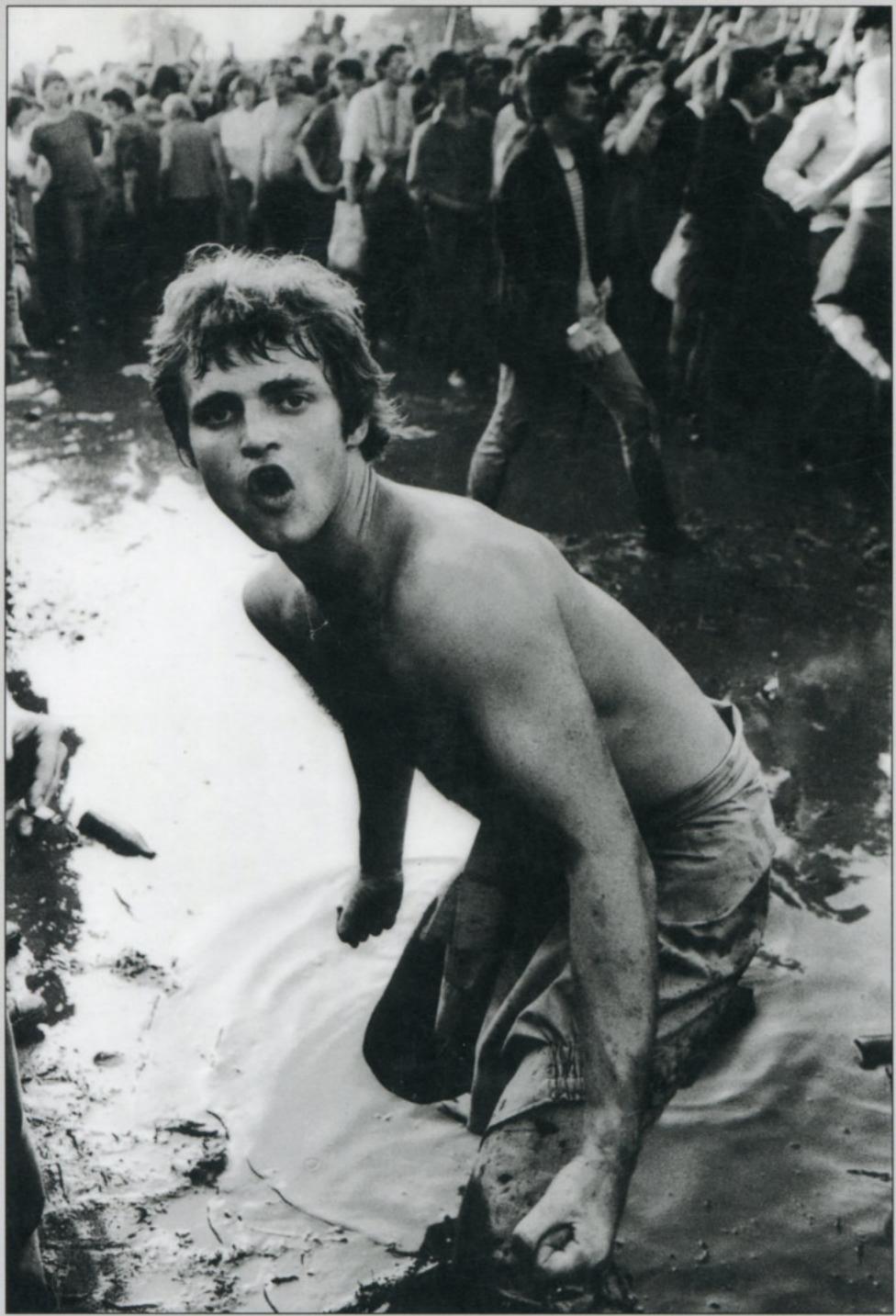
Typography, image processing, printed by FOLPRESS NYOMDAIPARI KFT.

Director responsible: IMRE VÁRLAKI

ISBN 963 8035 88 9

ISSN 1219-56

© Minden jog fenntartva. All rights reserved

HORVÁTH DÁVID: ROCK/ROCK, 1980

Ára: 1200 Ft (ÁFÁVAL)

Megjelent/Published:
Berekméri Zoltán (1)
Fejér Ernő (2)
Tóth József (3)
Lengyel Lajos (4)
Rév Miklós (5)
Gaál Zoltán (6)
Markovics Ferenc (7)
Schwanner Endre (8)
Fuszenecker Ferenc (9)
Farkas József (10)
Szalay Zoltán (11)
Pólya Zoltán (12)
Koncz Zsuzsa (13)
Kresz Albert (14)
Fehérváry Ferenc (15)
Fejér Gábor (16)

↓
Következik/Next album:
Tahin Gyula (21)

Előkészületben/To come:
Pető Zsuzsa (17)
Lajos György (19)
Kovács László (20)